

KÖZGALDÁS

a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem lapja

XIII. ÉVFOLYAM, 6. SZÁM.

ÁRA: 60 FILLÉR

1971. ÁPRILIS 1.

Felmentünk a miniszterhez

Nemrégiben a tudományegyetemek 12 hallgatója megtisztelő és meglepő levelet kapott: Ilku Pál művelődésügyi miniszter elvtárs személyesen akar találkozni néhány választott hallgató egyetemi tanácsstaggal. Így került sor arra, hogy 12-en — köztük én is — helyet foglaltunk az elegáns tárgyalóasztal egyik oldalán. A másikon: a miniszter és munkatársai, a felsőoktatással foglalkozó vezetők.

A beszélgetés fő célja az volt, hogy a minisztérium ellenőrizni akarta elképzeléseit: hogyan valósul meg a gyakorlatban a hallgatói képviselő, hogyan alakul az egyetemek belső demokratizmusa. Az őszinte, kötetlen beszélgetés során kiderült, hogy nagyon nagy különbségek vannak.

És mi álljuk az összehasonlítást — ezt még akkor is büszkén mondhatjuk, ha nem vagyunk elégedettek itt egyetemünkön mindennel. Nem találkoztam nálunk olyasmival, hogy a hallgató tanácsstago-

kat ne vették volna komolyan, vagy kigúnyolák volna, amiről mások panaszkodtak.

Általános gondnak tűnt viszont az információhiány, két szempontból is.

Egyrészt az egyetemi vezető testületekbe beleszóponó hallgatóknak kevés az előzetes információja, és hosszabb időbe kerül, amíg „kiismeri magát”, megismerkedik a már meglévő, másoknak ismert anyagokkal, határozatokkal, megéri az utalásokat. Ezen főleg a KISZ-nek kell segítenie: a „lelépő” tanácsstagnak fel kell készülniük, „ki kell oktatniuk” utódaikat.

A másik információs probléma: az egyes konkrét napirendekhez sincs sokszor elég ismeretünk, és így nehezen tudunk diáktársainktól is véleményt kérni. Itt már az egyetem vezetőin is sok múlik: korábban kellene megkapnunk az anyagokat, és szükség esetén bizonyos többletinformációt is, hogy a fontos, az egész egyetem oktatási struktúráját, tudományos és nevelőmunkáját érintő kérdésekhez megalapozottan és felelősen szólhassunk hozzá.

Ugyancsak általánosnak tűnő gond, hogy a hozott határozatok nem mindig elég gyorsan és pontosan valósulnak meg. Sokszor valóságos harcba kerül érvényesítésük — ilyesmivel mi is találkozunk. Meglepett viszont, hogy sokhelyütt a képviselők két ülés között semmit sem csinálnak. En nagyon jó dolognak tartom azt, hogy nálunk a hallgató képviselők a tanácsüléseken kívül is igyekeznek az egyetem különböző szerveinél a hallgatók különböző ügyeiben eljárni, és úgy érzem, sikerült is már néhány dolgot közös megegyezésre megoldani.

Néhány napja hangzottak el a KISZ tanácsstagnak beszámolója a kari küldöttterkezele- teken. Jó összehasonlítást nyújtott ez a beszélgetés ahhoz, hogy lássuk: egyetemünkön jó úton haladunk, és nekünk, hallgatóknak, a KISZ-nek is érdemes mindent megtennie a fejlődésért.

Hat óra hosszat folyt a beszélgetés. Ilku elvtárs zárszóként elmondta: Olyan lépés volt az új szabályzatok bevezetése, amelyben nem volt senkinek tapasztalata. Ezért rendszeresen ellenőrizni kell, mi hogyan valósult meg, és ha kell, módosítani. Javítani kell az egyetemek belső mechanizmusát, nem engedni, hogy hasznos kezdeményezések elakadhas- sanak, és megadni a komoly fellépés lehetőségét a hallgatók képviselőinek, beleértve ebbe a lehető legtöbb információ megadását is.

A minisztérium pedig folytatni akarja ezt a sorozatot, mert úgy érzik: sokat ad nekik, sok mindent megtudnak, ha a hallgatókkal beszélnek.

En ehhez azt tehetem hozzá: nekünk is sokat adott ez a hat óra oktatásüggyünk legelső vezetőivel. Sokmindent megértettünk és másképp látunk most, sok más törekvésben, véleményben viszont megerősödöttünk az egyetértés láttán. A közélet demokratizálódásának egyik jele volt ez az eszmecsere, és a következők csak egy lehet: felelősségteljesen, komolyan, határozottan kell élnünk jogainkkal.

Domány András

Mogkezdődött az SZKP XXIV. kongresszusa

Március 30-án, kedden délelőtt 10 órakor a Kreni Kongresszusi Palotájában, a világ öt kontinenséről érkezett külföldi pártküldöttségek és a Szovjetunió minden részéből összesereglett mintegy ötezer küldött jelenlétében megnyílt az SZKP XXIV. kongresszusa, amely számot ad a pártnak a legutóbbi kongresszus óta eltelt öt esztendő alatt végzett munkájáról, s kijelöli a kommunizmus építésének további tennivalóit, a következő évek legfontosabb feladatait.

Előkerült aztán sok egyéb is, hiszen ki ne akarna kihasználni egy ilyen ritka alkalmat: személyesen a miniszternek panaszkodhattunk! (Bár kiderült, hogy sokszor a miniszter is másfelé mutat: a Pénzügyminisztérium, az Államháztartás...) Néhány panasz, és a kapott válaszok:

KICSI A MENZANORMA.

— Már folyik a felülvizsgálat. 10 százalékos emelés máris lehetséges a kigazdálkodásos alapon, és 1—2 év múlva (sajnos, abból már mi, III. évesek nemigen eszünk, de mi az a pár év a történelemben) a keret is nőni fog.

EGYRE TÖBB A HÁZAS HALLGATÓ ÉS SZOCIÁLIS HELYZETÜNK NEHÉZ.

— Egy éven belül (és itt ez rövid idő!) rendezni fogják a házasság hallgatók szociális kategorizálását, szociális és társadalombiztosítási juttatásait, hogy a kisgyermekes egyetemisták is komolyabb hozzájárulást kapjanak a gyermekneveléshez.

A MÁV UGYANOLYAN TANÁRI KÍSÉRETET KÖVETEL TÖLÜNK

a kedvezményhez, mintha óvodások lennénk, hiába van KISZ-megbízott kísérő — panaszkodtunk. — Ilku elvtárs meglepődött és közölte: kérni fogja illetékes kollégáját, hogy ezt sürgősen módosítsák.

A TÁRSADALMI ÖSZTÖNDIJJAL KAPCSOLATOS SZABÁLYOK

felülvizsgálata folyamatban van, mert problémák vannak vele. — És még egy: még e félévben kijön a rendelkezés, hogy a kollégiumi és a menzaterítés a félév végén különválasztható, nem vonnak le tehát feleslegesen menzát attól, aki nem veszi igénybe.

A JEGYZET- ÉS TAN-KÖNYVELLÁTÁS MEGJAVÍTÁSA

még hosszú ideig nem fog igazán előrehaladni, anyagi okokból, és a házi jegyzetkészítés is csak félmegoldás. Aztán felvettem azt, hogy miért 3,51 (4,51)-nél kezdődnek a tanulmányi kategóriák, miért nem 3,50 (4,50)-nél, hiszen rengeteg embernek okoz ez hátrányt. Kiderült egy röpké számítás után, hogy ez akkora költségtelet jelentene ösztöndíjban, amire fedezet most nem áll rendelkezés- re.

KÖSZÖNTÜNK, ÁPRILIS 4!

Baranyi Ferenc:

A VERS

Hűségünk egykorú az ébredéssel. A volt-világhoz minket már mi köthet? (Legföljebb öt-hat évesek lehettünk, mikor a tigris-tankok dübörögtek...) És már tüzelt-tisztított, új világ volt, amelybe eszméletünk beledöbbedt, s nem sors, de ész s apák emlékezése volt az, mi minket osztályharcra fölcent.

Szülőink rangja nem szabhatta már, hogy a tanító hányadik padba ültet, viseletük se mérte már a kasztot: rendes ruhája volt mindegyikünknek, értünk leszállt a legfelsőbb tudás is sokemeletes, bámulat-magasából, mi már csak olvastuk a nép fiát, ki „a népségből kis batyúval kilábolt.”

Hűségünk egykorú az ébredéssel: megszületett, mikor kinyílt az elménk, mi értelmünket csúfolnánk meg azzal, ha közegünk: a rend ellen kikelnénk. Együtt nőttünk a lakótelepekkel, (romokról már felegésséggel áldott, nem álmodunk, ha hosszan eltűnődünk, de tervezzük legbátrabb álmunkban.

Örököltük: a gyermek Béke sorsát, fegyvertelen, új formáját a harcnak, ne a múltunknak — melyben nincs nyomor, vér — de értelmünknek adjatok bizalmat! Az ébredéssel egyidős e hűség s magasra-nőtt felelősséggel áldott, erőt ad, hogy mi formáljuk egészre e keszen kapott félig-kész világot.

Társadalmi munka

Március 25-én az elsőévesektől volt hangos a Margitsziget és a Jubileumi Park. Az első évfolyam KISZ-vezetősége egynapos társadalmi munkaakciót hirdetett meg a hallgatók között.

Az idő kellemes, a munka pedig hangulatos és könnyű volt: gereblyézés, kapálás és sóderlapátolás. Az akcióban 101 hallgató vett részt, kerestük összesen: 4545 Ft. Mivel társadalmi munkáról van szó, az évfolyam csúcsvezetősége a kapott fizetésből szeretné fedezni az eddigi és ezutáni kiadásait. Így pl. a Poltúra, a filmszeminárium, stb. költségeit.

Scherer István, a Fővárosi Kertészeti Vállalat margitszigeti üzemének vezetője is nagyon elégedett volt a hallgatók munkájával.

Mi is!...

Házaspárok folyosója

Fehér Alajos és felesége Szepesi Edit

Igy nevezhetném a Kinizsi utcai kollégium fiúépületének első emeletét. Tizenkét szobából hatot fiatal házaspár laknak.

Egy kis történelem.

1968 tavasza, Makarenkó utcai kollégium. Külön leány- és fiúépület. Látogatás (kollégiumon belül is) heti négy alkalommal, délután 2-10-ig. Az átjáró felnőtt felügyelők által ellenőrizhető. Ide tör be — óriási port kavarva — az első, úttörő házaspár. Kivételes esetként. Példájukat — ha kevesen is — követik. A Rudas László utcai kollégium valamivel később már két házaspárnak ad otthont. Az évek hosszú során át tartó küzdelem — melynek fő zászlóvivői a Kollégiumi Diákbizottságok voltak — kezd beérni.

1969 szeptembere. Átadják a Kinizsi utcai kollégiumot. Kétágyas szobák. Napirendre kerül a házaspár-probléma.

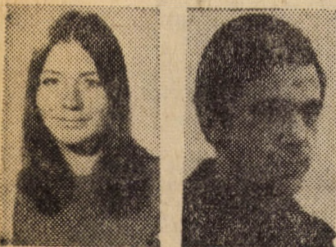
1970. tavasz. Már négy pár lakik — külön dékáni engedéllyel — a Kinizsiben.

1970 szeptembere. Az éjszakákba nyúló viták hónapja. S az eredmény?! Egy íratlan megállapodás: a kollégista házaspárok lakásproblémája egyszerű átszervezéssel megoldható. Így minden indokolt esetben az együttélést számukra biztosítani kell. A döntés jogát a szobák odaítélésében — a DB hatáskörébe utalják.

Gueth Zsuzsa, a kollégium volt DB-titkára: „Működési szabályzatunk sokban kezünkre játszott. Nem tartalmaz ugyanis olyan kikötést, hogy házaspárok nem lakhatnak diákhelyeken. Ezt a „kibúvót” sikerült is kihasználnunk. Sokat segített az akkori KISZ-vezetőség és dr. Barna Gyula dékán.”

S most szóljanak a legilletékesebbek.

A KOLLÉGIUMI IFJÚ HÁZASAI

Kovács Ilona és José Baptista (portugál diák). 1968 októberében esküdtek. Még szünetben alanyai voltak az előbb ismertetett küzdelemnek. Albérletben kezdtek. Havi 800 Ft. Egy ágy, egy asztal és két szék. Fürdőszoba-használat: napi kétszer öt perc. És egy írásbeli megállapodás: „Ha a fiatalasszony gyermeket vár, José Baptista és felesége albérletkötéssel hatálya alá költöztethetik.”

— Josének 1200 Ft-os, nekem (a régi rendszer szerint) 100 Ft-os ösztöndíjam volt — meséli a fiatalasszony, aki IV. éves agrárszakos hallgató. — Ebből fizettük a lakbért. Szerényen élünk. És rengeteg adóssággal. Négy hónapig tartott. A dolog kis híján a bíróságon végződött.

— Portugál barátaim látogattak meg — emlékezik vissza José Baptista (IV. évfolyam elméleti szak). — Összejövetelünket a házi néni nem engedélyezte. Helyesebben kijelentette: idegen állampolgár háromnál több vendéget nem fogadhat. Lakóbizottság, rendőrség, tanács... A néni felmondott. Éppen vizsgaidőszak volt. Január. Azután megváltozott minden. Kérve nyújtottunk be az általános és az ipari kari dékához. Hosszas huzavona után a Rudas László utcai kollégiumban kaptunk szobát. Rá egy évre költöztünk át a Kinizsibe (a Rudas László utcai diákhelyre a vendéglátóipari, a műszaki, a pénzügyi-számviteli főiskolák hallgatói veték birtokukba). Azóta feleségem tanulmányi eredménye több mint egy egész jeggyel javult. Anyagi helyzetünk gyökeresen megváltozott. Sikerült az adósságokból kikecmeregni. Jelenleg 1ca 700 Ft ösztöndíjat kap (tanulmányi és szociális együtt). A magunk erejére támaszkodtunk és támaszkodunk. Utolsó fillérünket könyvekre költjük. Az olvasás — közös szenvedélyünk.

— A lehetőség, hogy házaspárok a kollégiumban együtt élhettek, rengeteget segített. 1970 szeptemberében foglaltuk el a szobát. Előtte végigjártuk az albérletek kávéházát — beszél el Piukovics Pál III. éves külker. szakos hallgató.

— Pont a legrosszabbkor. Akkor vártam a fiamat, Attilát — szól közbe felesége, Francsovics Anikó (II. évfolyam tanári „Á”). Mosolyog.

— Már 14 hónapos. Sajnos, egy évet ki kellett hagynom miatta. Nem bántam meg. Teljes éven keresztül egészen az anyám volt. Ejjel-nappal. Jelenleg anyukámnál van Máté-telken. Édesanyám ott egy óvodát vezet. Attila rengeteget tanul a nagybaktól. — Ösztöndíjunktól és időszakos alkalmi munkáktól tartjuk fenn magunkat. Gyűjtünk. Utiköltésre. Hét közben kuporgatunk, hogy a szombat-vasárnapot Attilával tölthessük. Igénytelenül élünk. Terveket, vágyakat tel.

A két házaspár saját bérben tapasztalta az ismert lakásminizsérít. Kollégium a vidéki házaspároknak. Négy pár már ennek reményében vagy tudatában kötötte össze életét. Sándor László III. évfolyam ipar szak.: „Számítottunk erre az objektív alapra, mint összetartozásunk leglényegesebb feltételére. Kezdetünket rendkívül megkönnyítette. Mondhatni, gondtalanul élünk. Működünk van jövőnkön töprengeni.”

HOGYAN TOVÁBB

Kiss András és Bíró Éva (IV. évfolyam külker., illetve tanári B szak). A fiatalasszony: „András a Győri Magyar Vagon- és Gépjármű közti társadalmi ösztöndíjra. Én szintén Győrben fogok tanítani a Pénzügyminisztérium közgazdasági szakoképzőiskolájában. Lakáskérdésünk megoldott. Édesanyámék gondoskodtak örökklakásról. A mi helyzetünk nem éppen tipikus.

— Albérlettel kezdjük — válaszol Kovács Ilona, a portugál fiú felesége. — Míg José tudományos ösztöndíjjal meg nem szerzi doktorátusát. Szociológiával foglalkozik. Ezalatt én az Agrárgazdasági Kutató Intézetben dolgozom. Utána vidékre költözünk. Ott jobb a lakásviszonyok. Ha helyzetünk rendeződik, leteszem én is a doktorátust.

Hat fiatal házaspár. Kikerültek a szülői ház vonzásköréből. Nem akarnak vagy nem lehetséges oda visszatérniük többé. Összetartoznak. Általában rendezett, világos a jövőre vonatkozó elképzelésük. Van, aki szolgálati lakásban kezd, van, aki albérletben. A gyermekes fiatal pár eltartási szerződést szeretne kötni. (A fiút — mivel nemzetközi szakágazatos — munkahelye mindenképpen Budapesthez köti.) Az albérletmegoldást ideiglenes szükségállapotnak tekintik. Számítanak a munkahely segítségére. Az állami lakásért vívott „harcot” távolinak tartják. A mindennapos küzdelem nehezen vagy egyáltalán nem választja majd szét őket. Ha... ha van reményük arra, hogy helyzetük javul. Ha képesek bízni abban, hogy a lakásviszonyok belátható időn belül enyhül. A DB és az egyetem KISZ-vezetősége megtette a tőle telhető legtöbbet annak érdekében, hogy a kezdetét megkönnyítse.

S államunk? Az ifjúsági törvénytervezetből: „A társadalomnak szervezett formában gondoskodnia kell azoknak a hátrányoknak a kiegyenlítéséről, amelyek a fiatal házaspároknál számukra a családalapítás nehézségeiből és alacsonyabb jövedelmi viszonyából fakadnak.” A megvalósulás azonban nem megy egyszerre...

EGYETEMISTA NE HÁZASODJÉK

— Könnyű ezt kijelenteni! 40 évesen! Egy főbérleti státuszból! Havi ötezer forintos jövedelem mellett! Próbálja meg 22-23 évesen mondani! Egy sötét kapualyból! Fülleg szerelmesen! — jár fel-alá a szobában kérdésemre felingerülve Fehér Alajos (IV. évfolyam agrárszakos.) Felesége, a II. éves ugyancsak agrárszakos Szepesi Edit megszeppenve hallgatja kirohanását.

— A felelőtlen házasságok az egyetemeken kötetnek. Demoralizálják az ifjúságot! Üres, megalapozatlan szavak. Tömény kispolgári prudéria. Míg egyetemre jár — taknyos kölyök! Ha már kezében van a diploma — felelőtlen! Vajon nem látják, vagy csak nem akarják látni ezt az ellentmondást az egyetemi házasságok ellenzői?! Vajon mennyivel könnyebb egy végzett diáknak? Lakása talán van? Pénze van? A keresetből adódó pár száz forintot többletet elviszi albérletre. Ha elkerülünk az egyetemről valóban egyedül leszünk. Egymásra és kétkézi munkánkra kell támaszkodnunk. De az egyetemen? Itt az alapszervezet, itt a kollekt. Itt van a DB és a KISZ-vezetőség. Fiatalokból áll, megértő kollektíva. A megoldhatatlannak tűnő problémákra is elfogadható megoldást képes találni. Engedtessek meg, hogy ebben a kérdésben az érintett egyetemisták szava legyen domináns. Ha képes vállalni a házassággal járó összes kötelezettséget, ha érettségire a felelősséggel döntésén saját sorsa felől, ha a jövőben felmerülő nehézségek nagy részének tudatában van — megfelelően elhelyezkedni joga van azzal együtt élni, akit párjával választott.

Walter Demmler (német diák) és Németh Agnes III. éves elméleti, illetve ipar szakos hallgatók.

— Nem a korral és főleg nem az egyetemi státusszal függ össze a házasság. Képesek vagyunk-e egy életet leélni együtt? At tudjuk-e hidalni közösen mindazokat a problémákat, amelyek eltávolíthatnak a jövőben egymástól? Nálunk ez a két fontos kérdés merült fel a házasságkötésünk előtt. Ha ezt a két problémát mélyen és felelősséggel teljes tudatában át tudja gondolni az ember — alkalmas a tartós együttélésre. Úgy érezzük, vagyunk mindketten annyira kialakult személyiségek, hogy ebben a kérdésben csupán saját meglátásainkra támaszkodva döntünk. És még valami... Ha már megtaláltuk a társunkat, akivel mindig együtt szeretnénk maradni, következetlenség, gerinctelenség nem megtenni a házassághoz vezető lépést. Ha pislákoló remény is van arra, hogy az együttélés objektív feltételei megteremthetők, nem szabad félbeszakítani a kapcsolatot.

Igazuk van? Feltétlenül. Csak az 5 szemszögükből? Nem hinném. A fiatalok szemszögéből? Inkább. Az ifjúság és szerelem igazsága ez. Alajos joggal bírálta azokat, akik a kérdésben nem illetékesek, mégis ítélnék. Walter védekezett az általánosítás ellen. Gondolom sokakat sikerült meggyőznie arról, helytelen a

kérdést így feltenni: — házaspár-e az egyetemista? Hat fiatal párral beszélgettem. Egy más világ tárult elém. Sok gondnal, de annál több szeretettel. Egyetlen házasság sem anyagi, annál inkább komoly érzelmi alapokra épült. Nem siettek-e el a lépést? Erre a kérdésre a jelen se pro, se kontra nem adhat választ. A jövő, a közösen vállalt évek bizonyítanak majd.

ÉLETKÉPEK

Agrárszakos fiatalok, Fehér Alajos és Szepesi Edit. Gyűjtöttek. Lengyel szótárra. Hétszáz forint. Ez a közös hobbiuk. A nyelvtanulás. Tudnak németül, angolul, oroszul. Edit olaszul is tanult három évig. Most miért éppen a lengyel? Alajos terve — nem is a leg-távolabbi — a doktori disszertáció. Tárgya: a lengyel osztályszervezés problémái. Kérdéseimre nem a ráérős emberek módjára válaszoltak. Edit szalad a könyvtárba. Alajos KISZ-gyűlésre. Készítik a végso, munkahelyre kerülő jellemzéseket a csoportban. Alajos KISZ-funkcióját felszörni is nehéz lenne. Hol a KDB (Központi Diákbizottság) üléseire, hol az Ipar Kari Tanács megbeszéléseire, hol KISZ-gyűlésre, hol pártcsoporthétkezletre rohan.

A német fiú, Walter Demmler és felesége is kuporgat. Nyári bulgáriai nászutukra kell a pénz. 1970. január 31-én esküdtek. A koncentrációját sajnos, közbeszólt. Amikor búcsúzóan tőlük, Walter is veszi a kabátját. A Magyarországon Tanuló Német Diákok Szövetségének közgyűlésére siet. Sport- és turisztikafelelős. Utána Ágival együtt a kollégiumi klubba mennek. Harsányi Pál pszichológus előadását hallgatják meg a fiatalok kulcsproblémáiról.

A várt, meleg és nyugalmas családi fészket hiába keresem. Hol az egyik fél siet edzésre, hol a másik ülésezik. Hol a klubba szaladnak, hol éjszakába nyúlóan tanulnak. Mozgás. Elet. Egyetemisták.

Tanulmányi eredményük? 1.3-es, 0.5-es, 0.2-es javulás. Rontás — sehol. Három egész alatt nincs házaspár.

Gyerekek? Az ötödik öt éves térbe — vagy előbb? — bele kell férnie. (Egyhangú vélemény.) Reméljük, jut nekik is egy a negyedik öt éves tervben épülő 400 000 lakásból.

AKIK AZ „P”-RE FELTESZIK A PONTOT

Böszörményi Ferenc DB-titkár: „Tudomásom szerint Magyarországon még csak a mi egyetemünk adta meg a kollé-

gista pároknak az együttélési lehetőséget. Az NDK-ban és a Szovjetunióban ez a probléma már lekerült a napirendről. Hozzá kell tennem, hogy ott a kollégiumi férőhelyek száma szinte korlátlan. A kérdésben az októberben lemondott DB volt az úttörő. Így mi adott szituáció előtt állunk. Szeptemberre ki kell dolgoznunk azt az egységes elvet, aminek alapján egyértelműen eldönthető, mely esetben ítéltető oda a szoba. Vázat kell adni a problémának.”

Fehér Alajos, a KDB agit-prop. titkára: „Nem vagyok a mozgalom tömegesítésének híve. Annál inkább az egyéni elbírálás. Nem tehetjük a most megindult folyamatot automatikussá. Egyszerűen, mert állami tagok vagyunk. Elég baj, hogy a diákhelyi felbontások már teljesen mechanikusak. Érttem ezalatt: vidéki plusz egyetemista egyenlő kollégista. Régen elsikkadtak már a kollégiumi tagság feltételei, holott a férőhelyek száma — köz-tudomás — rendkívül szűkös. Ezért azt javasolnám, hogy feltételesen adjunk a házaspároknak szobát. Egy félre. Ezalatt bizonyítsanak. Bizonyítsanak tanulmányi és mozgalmi munkájukkal egyaránt. Ha érdemesek erre a jutásra, kollégiumi tagságukat meghosszabbítjuk. Érezzék jutalomnak, hogy számukra az egyetem a kezdetét megkönnyítette. Javaslatomat főként közösségi szempontok vezérik. Miért? A kétágyas szobák a kollektívát könnyen rombolják. Ha ehhez hozzászámítjuk a családi fészket — ahonnan az egyébként is passzív embereket kimozdítani már végképp nem lehet — mi lesz a kollégiummal? Már most nem lehet összehozni egy szavazóképes lakógyűlést! A DB legfontosabb feladata a jövőben: differenciálni.

Nagy Sándor, a kollégium igazgatója: „A házaspárok általában kilógnak a közösségből? Nem szükségesszerű. Sok múlik az alapszervi KISZ-vezetőségeken, és a kollégiumi alapközösségeken. Ha ez a két fórum képes bevonnni őket a közös munkába, aktivitásuk csak növekedni fog. A helyzetet optimistán szemlélem. Nem félek a házassági „lavínától”.

A viták még korántsem zárultak le. 1971. szeptember teszi fel az „i”-re a pontot. A felsőbb vezető szervek előtt pedig két nagy kérdés áll: mennyire terjeszthető ki országosan a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem kezdeményezése? Továbbmenve: hogyan lehetséges átszervezéssel megoldani a nem ugyanarra az egyetemre, illetve főiskolákra járó házaspárok otthontermelését?

BERENCZY JUDIT

Sándor Laci és felesége. (KÁLMÁN DEZSÓ felvételei)

Mindhárom karon tanácskoztak a KISZ-küldöttek

Az elmúlt két héten tartották meg küldöttértekezleteiket a kari KISZ-szervezetek. Mind a beszámolókat, mind az azt követő vitákat a mozgalom szélesítését, az alapszervi munkák javítását tartották az előtűnk álló legfontosabb feladatnak. A beszámolókból kitűnt, hogy mindhárom karunkon nagy előrelépés történt a területeken.

Az értekezletek a vezetőségen kívül egyetemi küldötteket is választottak. Az egyetemi küldöttértekezleten összesen 89 küldött vett részt a három karról és az első évfolyamról.

A küldöttértekezleteken került sor a jól dolgozó aktívák, vezetők jutalmazására is.

Alábbiakban a három kar küldöttértekezletéről adunk rövid összefoglalást.

AZ ÁLTALÁNOS KARON

Induláskor azt a természetes célt tűztük magunk elé, hogy minél szélesebb rétegeket vonjunk be a KISZ-munkába. Ezt időszzerűvé tette, hogy a karunkon sokáig folyó „elméletieskedő” viták sokakat eltávolítottak a KISZ-tól, és csak egy szűk réteg számára biztosítottak politikai platformot. Abból indultunk ki, hogy a KISZ-szervezetnek olyan politikai iskolává kell válnia, ahol a legszélesebb tömegek számára biztosítva van a politikizálás, a demokrácia gyakorlásának lehetősége. Nem engedhetők meg, hogy egy viszonylag szűk réteg — aki sok esetben nem a tehetség, hanem a hazuról hozott anyagi, kulturális előnyök birtokában — saját törekvései érdekében monopolizálja a KISZ-t.

Az általános kar március 16-i küldöttközgyűlésére készített írásbeli beszámolóiból vettük a fenti idézetet, amely egyben az elmúlt két év törekvéseinek mottója is lehetne. A beszámoló realisan tárta fel a kari KISZ-munka gondjait és le nem kicsinyelhető eredményeit.

Az agitáció és propaganda munkában igen differenciált megközelítésre volt és van szükség — hangsúlyozza a beszámoló — mivel a kar KISZ-tag-ságának szociális összetétele a legheterogénebb a három kar közül.

A kari munka értékelésénél részletes elemzést talánunk az egyes szakokról és alapszervekről. A tervező szakon folyó agitáció és propaganda bonyolult és nehéz. A vezetőség mégis bizonyos mértékig sikert könyvelhet el, mivel meg tudta valósítani, hogy a különböző nézeteket képviselő hallgatókat a mozgalmi munkában azonos célok érdekében koncentráltja.

A tanárszakosok ideológiai képzettsége, politikai érdeklődése lehetővé tette, hogy sikeres akciókat hajtsanak végre.

A pénzügyi szak hallgatóinak aktivitása alacsonyabb volt a másik két szakénál, bár például a pártépités és az új gazdaságirányítási rendszer sajtóviszhangjával rendszeresen és alaposan foglalkoztak.

Az értékelést követő vitából is kitűnt azonban, hogy a kar munkájában az elmúlt 2 évben jelentős előrelépés történt, és sok negatív tendenciát sikerült pozitív irányba terelni.

A hozzászólások két csoportra oszthatók a felvetett téma szerint. Részben a szakbizottságokról, részben a kar ideológiai, politikai arculatáról esett a legtöbb szó.

A kar hallgatóinak rétegeit és típusait próbálta felvázolni az egyik hozzászóló, azonban megállapításainak bizonyos részgazságsági olyan rendszerré álltak össze, amely felszínsége és megalapozatlansága miatt éles vitát váltott ki. A felszólaló ugyanis nem vette figyelembe a rétegződést kialakító valóságos okokat és miérteket, s nem tudta érthetővé tenni azt a nyilvánvaló tény, hogy új szemléletű vezetőségre éppen a KISZ-munka egyetemi céljainak megvalósítása érdekében volt feltétlenül szükség. A küldöttértekezlet elhatárolta magát a hozzászóló véleményétől, koncepciójától. Ugyanakkor a gyűlés elnöke felhívta a küldöttek figyelmét arra a határozati javas-

szerteágazó tevékenységet is.

A hangsúly ezen a területen szintén az alapszervekre helyeződött. A kari vezetőség kezdeményezésére pedig felmérés készült a jegyzethiányról, a koncentráció tapasztalatairól, megvizsgálták a vizsgaidőszakban jelentkező problémákat. A kar szervezőtítikárának segítségével kialakították a szakvezetőségek beilleszkedésének koncepcióját a kar KISZ-szervezetébe. A szakvezetőségek kapcsolatát teremtették a közgazdász klubokkal, végezték hallgatókat hívták meg, csaknem 100 hallgatót aktivizáltak az „egyetemisták a fővárosért” akció keretében, illetve létrehozták az un. dokumentációs tárat.

Az írásbeli értékelés még részletesebben szól a vezetőképzésről, kultúrunkáról, a Studium Generaleban vállalt sokrétű feladat teljesítéséről, s részletesen elemzi valamennyi alapszerv éves tevékenységét.

A küldöttértekezlet a rövid megnyitót követően megvitatta a kar KISZ-vezetőségének beszámolóját, amely elsősorban a javuló véleményeserét és gyorsuló „visszajelzéseket” emelte ki. Leszögezte, hogy eredményes és jó a kar hallgatóinak érdekvédelmében ebben a formában.

A beszámolókat követő hozzászólások nehezen születtek, ami egyöntetű vélemény szerint a kimerítő értékeléseknek volt köszönhető, valamint annak is bizonyítéka, hogy a kar hallgatóinak gyakran volt módjuk megbeszélni problémáikat a kari vezetőséggel. Az elhangzott vélemények részben az alapszervek helyét és a tagok aktívizálásának kipróbált módjait taglalták, más részük pedig a kar és a kollégium szorosabb kapcsolatát kérte számon.

A felszólalók találó megállapításai közül most csak kettőt idéznénk: „Az alapszervezeteket a mindennapi élet szervez keretében kellene felfogni!” és „Az egyes emberek politikai nézeteit állandóan kell osztromolni!”

A vélemények meghallgatása után a küldöttközgyűlés egyhangúlag megszavazta a beszámolót és az alábbi határozatokat:

1. A kari vezetőség kiemelt munkaterületként kezelje az agitációs-propaganda és tanulmányi munkát.
2. Rendezzen politikai táborát a hallgatói pártcsoporttal közösen, 100–130 fő részvételével.
3. Evente legalább egyszer a kollégiumi DB-vel közös értekezletet tartson.
4. Ossa fel az alapszerveket, és azok rendezvényeit a korábbinál nagyobb rendszerességgel látogassa.
5. Valamennyi reszortban rendszeresen (két-három hetente) tartson reszortértekezletet.
6. Minden alapszerve legalább egyszer kerüljön sor a testületi munkamegbeszélésben.
7. Valamennyi alapszervezet kötelező jelleggel beszélje meg a KISZ-kongresszus anyagait.
8. A kari vezetőség segítse és kezdeményezze a kollégiumi alaköztségek aktivizálását, s erősítse kapcsolataikat az alapszervezetekkel.

Ezután a kari vezetőség jutalmait osztották ki, majd Fábrián András tolmácsolta a

KISZ vb. közönetét Nemeth György kari titkárnak kiemelt munkájáért. Majd a vá-

lasztásokra került sor, ahol ismét Nemeth Györgyöt választották a kari vezetőség élére, míg vezetőségi tagoknak Lévay Ádám belker II. évfolyamos, Láng Péter II. évf. külkeres, Rózsa Katalin külker II. évf., Abraham Agota belker III. évf. és Domány András külker III. évfolyamos hallgatókat szavazták meg. (Reszortok szerint a későbbiekben oszlik csak meg a vezetőség, így a funkciókat még nem tudjuk közölni.) A belkereskedelmi szaktitkár Hajdás Erzsébet (III. évfolyam), külker szaktitkár Balázs Péter (III. évfolyam) lett.

Az új vezetőségnek sok sikert kívánunk munkájához.

AZ IPARI KARON

Nagyon komoly, alapos, elemző és kritikus volt az ipari kari vezetőségnek a küldöttközgyűlés elé terjesztett beszámolója. A 12 oldalas stencilezett anyag — melyet a küldöttek előzetesen megkapnak — egy év és egy hónap munkáját, eredményeit, hiányosságait foglalja össze.

A kari vezetőség már működésének első heteiben kialakította operatív működési szellemét, és hozzájárított céljait, munkáját megismertetni, népszerűvé tenni az „egyszerű” KISZ-tagok rétegeiben, „Akcióink kiszélesedtek, úgy érezzük, egyre szélesebb hallgatói réteget fognak át.” — állapítja meg a beszámoló,

Eredményes esztendőről számolhatott be márc. 27-én a kari vezetőség a küldöttközgyűlésen, melyet a Kinizsi kollégium klubjában tartottak. Állandó színvonalas mun-

káját fémjelzik az olyan szervezések, megmozdulások, mint a kari pol-kör, viták, előadások, a kiállítás, a társadalmi munkák, de akár a rongyosbál is.

Legjelentősebb, és az egyetem mozgalmi életében úttörő jellegű megmozdulása a helvéciai politikai tábor, mely a kar 130 tagjának adott lehetőséget aktív politikizálásra, képzett előadókkal, vita-vezetőkkel.

Jelentős politikai munkát végeztek a kari KISZ-tagok az üzemi kapcsolatok terén, a studium generáléban, és az egyetemi KISZ-szervezet különböző szakbizottságaiban.

A beszámoló feletti vita úgy alakult, hogy a felszólalók elsősorban a negatívumokat, a problémás dolgokat vették kritikájuk alá, és külső szemléző számára az eredmények elhallgatása mellett a reális problémák kritikusa elemzése, feltárása nem alkothatott túlzottan optimista benyomást.

Mint „munkaértekezlet”, azonban a küldöttközgyűlés megállta helyét, hiszen a jövő számára egyik legfontosabb feladat a hibák leküzdése.

Sok szó esett a vita során a negyedéves iparszakosok nagyfokú passzívításáról, ennek kapcsán a fegyelmi, a jutalmazások rendszeréről is. Gyakorlati feladatok megoldását vitatták meg a küldöttek a szakágazatosítás és az alapszervi szisztéma kapcsán a vezetőképzésről, valamint a pécsi tagozattal való kapcsolatáról.

Érdekes elméleti jellegű vitára került sor a politikai munka közösségformáló erejéről.

Vajon ki kell-e alakítani egy jó közösséget ahhoz, hogy a politikai munka megindulhasson, vagy a közös politikai munkán keresztül formálódhat ki a jó közösség.

A vita után a küldöttérte-

kezet a következő határozatokkal kiegészítve fogadta el a beszámolót:

— A helvéciaihoz hasonlóan a karon rendszeres politikai tájékoztatók lesznek.

— Gazdasági problémák megvitatására rendszeresen tartanak gazdasági jellegű vitákat gazdasági vezetők meghívásával.

— TDK-köröket szerveznek.

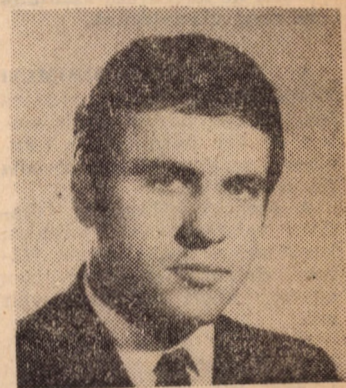
— Szakágazati alapszervi rendszert dolgoznak ki.

— Az agitációs képzése.

— Társadalmi munkák szervezése.

— A küldöttek beszámoltatása, és a távolmaradt küldöttek felelősségre vonása.

Sor került az új kari vezetőség megválasztására. A fórum a jelölő bizottság hét jelöltjét választotta meg, két vezetőt pedig közvetlenül a plénum emelt vezetői sorába. Titkár továbbra is Tarcsi Gyula

(ipar III.). Az új vezetőség — egyelőre reszortok nélkül: Andrásevi Klára (III. közl.), Böszörményi Ferenc (II. ip.), Csányi Klára (III. közl.), Füzessi Imre (III. ip.), Harsányi László (III. ip.), Hegedűs Zoltán (III. agr.), Kovács Endre (II. ip.) és Ruttkai András (II. ip.) szakos hallgatók.

A küldöttközgyűlést este 8-tól hajnal háromig „kari buli” követte, a Cyklon zenéjére jó hangulatban ért véget az ipari kar KISZ-szervezetének küldöttértekezlete.

(Kékési—Halász)

Régi újságokat böngészve

26 éve szabadult fel Magyarország

Nem tudom, ki hogy van vele, én a magam részéről mindig kicsit meghatódottan olvasok régi újságokat. A minap — régi holmijaim rendezése közben — kezembe került a Szabad Nép egy régi példánya, 1945-ből. A szám az első, felszabadulás utáni legelső megjelenő Szabad Nép volt.

Mit ír az újság? Mi foglalkoztat az embereket 1945. március 25-én? Néhány elgondolkoztató cikkre, tudósításra, közleményre találtam a lap böngészése közben, ezeket minden különösebb kommentár nélkül szeretném közreadni — azt hiszem, nem lesznek érdektelenek.

Az első oldal: két cikk és egy vastag kereset tudósítás. „Veszprémet, Székesfehérvárt és Zircet elfoglalták a szovjet csapatok — általános angol-szász támadás a Ruhr-vidék ellen.”

Pesten a téma még ugyanaz: a háború, a csapatmozgások.

De az első oldalon, a lap megindulását bejelentő vezércikk mellett már a békét idézi a másik írás. Címe: Új honfoglalás és a földreform-törvényt ismerteti, elemzi.

A második oldal: „850 000 embert hurcoltak el a nyilasok.”

Gyöngyösi János külügyminiszter nyilatkozatát így ismertette a lap:

„A nácik lengyelországi, csehországi és ausztriai táborokba irányították a kezükre jutott szerencsétleneket. A haláltáborokban külön választották az öregeket, nőket, gyermekeket, munkaképteleneket. Gázkamrákban végezték ki őket, a gyermekeket sok esetben elevenen dobták be a halothamvasztó kementékbe. A Vörös Hadsereg gyors előrenyomulásának köszönhető, hogy néhányan már hazakerülhettek a haláltáborokból, úgy, hogy a megindított széles körű vizsgálat szemtanúk vallomásra támaszkodhat. Hivatalos helyen mintegy 850 ezerre becsülik az elhurcoltak számát.”

A külügyminiszter beszámolója mellett egy magyar tömeggyilkos peréről ír a Szabad Nép:

„A vádirat szerint Murai-Metzl Lipót Nagykatán és Tá-

róla, értesítse a Magyar Kommunista Párt szervezési osztályát.”

„A IV. kerületi kommunista párt jogi tanácsadó irodát nyitott, amely a Városház u. 14. alatt kedden és pénteken 2—3 óra között ingyenes jogi tanácsot ad a kerület dolgozóinak.”

„Esnak az árak... Vas Zoltán közellátási kormánybiztos a feketepiacról és a Vörös Hadsereg segítségéről és az ételmezési kölcsönről.”

„A közellátási kormánybiztos elrendelte, hogy minden vállalat és üzem létesítsen baromfi- és házinyúltenyésztő telepet. Tenyésztőtelep létesítésére több vállalat és üzem összefoghat.”

„Debrecenben megalakult a Magyar Irok Szövetsége. A szövetség élén ötagú ideiglenes vezetőség áll: Gergely Sándor, Juhász Géza, Kardos László, Szabó Zoltán és Veres Péter.”

„Letartóztatták Rugonfalvi Kiss István egyetemi tanárt, a debreceni egyetem volt dékánját, aki az Imrédy párt egyik főideológusa volt és éveken keresztül az egyetemi tanácsokról folytatta a történelmhamisítást és a magyar ifjúság félrevezetését.”

Az apróhirdetések sokszor többet árulnak el egy korról, mint több tucat teljes újságpéldány. A következő hirdetés a 6. oldal alján bujt meg: „Kalapja piszkos, formátlan? Rendelje a Lampert kalaposmester, Bp. Jókai tér 6. (udvarban).”

Ha egy város egy négyéves háború után a kalapokkal is kezd már törődni, azt hiszem, azt jelenti, hogy a nehezen már tudják, hogy túl vannak. Most már „csak” az országot kell felépíteni —, de mi az már, ha tiszták a kalapjaink...? ÁRVA LÁSZLÓ

TDK – kilenc szekció hatvan publikált dolgozat

Március 22–24. között zajlott le egyetemünkön a TDK-ülésszak. Kilenc szekcióban közel hatvan dolgozat került publikálásra a benyújtott 100-ból. Öröndetes, hogy a dolgozatok színvonala jó volt, bár igazán kiemelkedő dolgozat csak kevés akadt. A beadott pályázatok együttese a szakkollégium hallgatóinak munkája. A szakkollégisták TDK-dolgozataikat közösen megvitatták, nem egyes esetben a viták inspirációján alapszólókat pályáztak. Jó szereplésük a szakkollégium tudományos kutatására önálló problémamegoldó gondolkodásra irányuló tevékenységének sikerét bizonyítja. A dícsérő szavak mellett nem hallgathatunk el két kritikai megjegyzést sem. A szekció-ülések túlságosan zsúfoltak voltak, kevésnek éreztük a háromnapos ülészakot kilenc szekció számára. Másik észrevételünk csupán az, hogy a pályázatok előadói közül nem mindenki tudta a rendelkezésre álló 20 perces időt kellően kihasználni. Helyhiány miatt mind a kilenc szekció anyagának ismertetésére lehetőségünk nincsen, de következő számunkban a TDK-ülésszak tanulságaira még visszatérünk.

A MIKROÖKONOMIAI SEKCIÓBAN hat negyedéves ipar szakos, három agrár szakos és egy harmadéves terv-elemző szakos hallgató olvasta fel dolgozatát.

A szekció jellegéből fakadóan valamennyien vállalati kérdésekkel foglalkoztak. Három dolgozatban speciálisan egy-egy adott vállalatról volt szó.

A felvett témák aktualitását túl növelte a dolgozatok értékét az is, hogy szerzőik alapos tárgyismeret mellett a problémákon való továbblépés lehetőségeit keresték, konkrét javaslatokat tettek.

Ilyen szempontból méltán hívta magára a figyelmet Boczor István (A vállalati bérigazságtétel felhasználása a hatékonyság növelése érdekében) dolgozata, meggyőző erejű, eredeti ötleteivel.

Bár a szekció ülésein nem volt téli ház, a szereplők jó néhány csoporttársuk kísérette. Egy-egy felolvasás után élénk vita alakult ki, az erre fordítható húsz perc sokszor kevésnek bizonyult. „Jónak tartom, hogy hallgatóinknak van véleményük. Olykor ez kicsit heves, de nem szabad elveszíteni a fejüket. Udvarián is meg lehet keményen mondani a véleményüket. Ez nem a harciaság elvetését jelenti...!” — mondotta zárójelében Dr. Páli László docens, a második ülés elnöke.

A zsűri a szekcióban első díjat nem adott ki. Ezt azzal indokolta, hogy kiugróan magas színvonalú dolgozat nem volt, viszont több hallgató munkája és fellépése azonos pontszámmal jutalmazható. A helyezések felolvasása után néhány negyedéves hallgató és a zsűri között polémia keletkezett, az elbírálást illetően.

A hallgatók kifogásolták azt, hogy a két ülésen nem ugyanazok voltak a zsűri tagjai, így az értékelés nem lehetett következetes.

Az utólagos vita persze a bírálók döntésén nem változtatott.

Második díjat kaptak Boczor István, Petrács Antónia ipar szakos és Juhász István, Kővári Ernő agrár szakos hallgatók. Marosfy László ipar szakos hallgató harmadik helyezést ért el.

MUNKATUDOMÁNYI-SZOCIOLÓGIAI SEKCIÓ. Érdekes és színvonalas ülést tartott a munkatudományi-szociológiai szekció. A tanszékhez benyújtott 10 dolgozat közül a bírálók öt dolgozatot találtak közlésre érdemesnek. A publikált tanulmányok közül kettő is hasonló témát dolgozott fel más-más megközelítésben. Rupp Kálmán dolgozatában a magyar társadalmi mobilitás tendenciáit vizsgálta. Munkája elsősorban elméleti fejtegetéseken alapult viszonylag

elég kevés statisztikát, tényadatot dokumentált.

Pályázatának értékét növelte, hogy a jelzett témá előzményeiből a századfordulótól számítva vizsgálta, tehát a mobilitás történelmi hátterét is felvázolta.

Külföldi szakirodalmat is felhasznált az általános részek kifejtéséhez.

Késedi Ferenc TDK-pályázatában az előbbi dolgozat kérdés-komplexumának egy mozzanatát vizsgálta: A munkaerőmozgás 1949–1970 között. A dolgozat jelentős statisztikai bázisra támaszkodott, témája igen aktuális volt. Nagyon sok kérdést, problémát felvetett, de sok esetben elnagyoltan nem eléggé alaposan dolgozta ki az egyes részterületeket. Érdemes lett volna részletesebben kidolgoznia a dolgozat azon részét, mely a mezőgazdasági munkaerő eláramlásának és a mezőgazdasági anyagi-műszaki bázisának nem kellő mértékű összehangjával foglalkozott.

Tipikus szociológiai tanulmányt publikált Radics Ágnes IV. évf. elméleti szakos hallgató. Dolgozatában termelőszövetkezeti „előzők” életútját vizsgálta. Biztos „kézzel” használta a szociológiai vizsgálatok eszközeit, azonban dolgozatának elméleti háttere nem kellően volt érzékelhető.

A szekció dolgozatainak rangsorolása: I. Rupp Kálmán V. évf. terv-mat., II. Gábor István IV. évf. ipar, III. Késedi Ferenc III. évf. pénzügy.

ELMÉLETI SEKCIÓ. A termelékenység és a struktúraváltozás közötti kapcsolat című dolgozatában Iglai Mariann az ipar e két fontos termelési tényezőjének ok-okozati láncolatát elemezte, egy erősen absztrahált, zárt gazdasági modell bemutatása segítségével. Ilyen gazdaságon belül nincs lehetőség a struktúra megváltoztatására oly módon, hogy egyes iparágakat leállítsanak, ezért a struktúraváltozás döntő tényezője egyes iparágak termelékenységének emelkedése, és a gyártmány-struktúra megváltoztatása. Közvetett tényezője a technikai haladás.

Dolgozatának második részében a magyar ipar utolsó 20 évének eredményeit elemezte különböző súlyozású indexekkel, a struktúraváltozás fő irányja, a termelékenység alakulása valamint a hatékonyság és dinamizmus szempontjából.

Az ipar jelenlegi helyzetét vizsgálva rámutatott, hogy a népgazdaság hatékonyságát egyes rossz struktúrájú, alacsony termelékenységű ágazatok rontják le. Ennek megjavítására a vállalati ösztönzők finomítását, a beruházások koncentrációját és a gyártmány-struktúra megjavítását javasolta.

Major Iván „Áru- és pénzvisszonyok problémái, különös tekintettel Lenin műveire” című dolgozatának kiinduló pontja Liska Tibor egy fontos megállapítása volt, mely szerint az áru- és pénzvisszonyok ezáltal, hogy a racionális cselekvés eszközei, elősegítik az emberi személyiség kibontakozását. Előadása nagyrésztben a fenti megállapítást elemezte gazdaságfilozófiai és történelmifilozófiai szemszögből. Majd rátért az érték meghatározás egzaktjának problémáira a jelenkori technikai fejlettség színvonalán. Az értéknek, mint társadalmi viszonyoknak a lényegét kutatva kijelentette, hogy ezt csak a fejlett kapitalizmus és szocializmus szintjén tartja értelmezhetőnek, de itt is különbözőek.

Az értékalkotás folyamatának nem elegendő méréské a munkaidő, mint egyetlen dimenzió. Az alkalmazott felszerelést és szellemi tőkét szintén figyelembe kell venni hasonló súlyjal.

Végigtekintett a NEP gazdaságpolitikáján, majd rátért a jelen körülmények között felmerülő problémákra. Az értékviszonyok fennmaradásának szerinte nem elegendő indoka a tulajdon megléte, és ezáltal az érdekeltségmondások megtétele. Legálább ilyen fontos ok a munkamegosztás és a tulajdon összekapcsolása.

Az ismertetés után élénk vita alakult ki. Dobrovits Iván docens a szekció elnöke összefoglalójában elmondta, hogy rendkívül fontosnak és érdekesnek tartja a felvett problémát. Hasznos lett volna azonban, ha a szerző a vizsgált kérdéseket leszűkíti, illetve, ha a racionális cselekvés elvének, a helyes értékérés közelítésének és a reformnak a kapcsolatát részletesebben elemzi.

Nemcsak a szekcióban, az egész ülészakon egyedül választott gazdaságtörténeli témát Urbán László. A Jászvászi mezőgazdasági kialakulásától egészen az 1945–47-es földreform befejeződéséig végigkísérte. Előadásában a jászok betelepülésének körülményeit, Jászberény speciális mezővárosi fejlődését, valamint a felszabadulás előtti birtokstruktúrát ismertette. Végül elemezte, hogy milyen rendhagyó körülményeket eredményezett mindez a demokratikus földreform feladataiban és végrehajtásában. A dolgozatával a tudományos kutatás iránti hajlamról tett tanúbizonyoságot.

A szekció dolgozatainak rangsorolása: I. Kosaras Ferenc és Iglai Mariann III. évf. tanár A; II. Balázs Ágnes IV. évf. pénzügy és Tarján Dániel III. évf. ipar; III. Hollósi György IV. évf. pénzügy; Major Iván III. évf. népgazd.; Urbán László III. évf. agrár és Pásztor Sára IV. évf. pénzügy.

MATEMATIKAI-KÖZGAZDASÁGTANI SEKCIÓ. A szekció ülésén a legnagyobb érdeklődést Szabó Judit IV. évfolyam terv-matematikushallgató előadása váltotta ki. Munkájában a matematika filozófiai problémáit feszegette.

DOLOZATOK

Március 17-én az oktatási KISZ-alszervezet az egyetem adminisztratív dolgozóinak KISZ-csoportjával közösen tartotta taggyűlését. Napirenden szerepeltek: a nyelvi továbbképzés és a lakásakcióról szóló tájékoztatók, melyeket Kövári György titkár ismertetett, majd Konecz Katalin számolt be a Studium Generálban végzett munkáról, végül a KISZ KB kérését egy felmérés elkészítésére Schiffer Péter tolmácsolta. Végül az április 7-i választások előkészítését tárgyalták.

Egyetemünk KISZ-bizottsága március 25-én ülést tartott, amelyen a kollégiumi nevelőmunkáról, ill. az egyes szakbizottságokról szóló részletes beszámolókat vitatta meg. Tiszta a szakbizottságok szerepét és helyzetét az egyetemi KISZ-munkában.

te. Előadásában először a matematika egyes részeinek ábrázolhatóságával foglalkozott, majd az ábrából kiindulva megkísérelt egybevetni egy tiszta elméleti és gyakorlati építményt, és ezen keresztül próbálta vizsgálni az elmélet gyakorlati alkalmazhatóságát.

Az előadás legérdekesebb része az elméleti valóság fogalmának reálizálásáról szólt.

Dolgozatában is ezzel a kérdéssel foglalkozott, de mivel a dolgozat három matematikus vitáját szólaltatja meg, előadásában csak a három különböző megközelítési mód ismertetésére kerülhetett sor.

Az empirikus: a valóságviszonyok gyakorlati megfelelőjét kísérletek sorával meghatározott relatív gyakoriságban látja.

Az objektív: jözm eszére támaszkodva számításokkal kíván gyakorlati valóságviszonyokat nyerni.

Az subjektív szerint: minden emberben vannak egy esemény bekövetkezésére néző meggyőződések, és ő ezekre támaszkodva kíván gyakorlati számokat kapni.

A nézeteket összegezve Szabó Judit szerint a valóságviszonyok felfogható úgy, mint egy esemény meghatározottsága bizonyos körülménykomplexum által, és a fenti három nézet csak a valóság különböző mérési lehetőségeit jelenti.

Az előadást élénk vita követte, főleg a matematikai elmélet és a gyakorlat viszonyára vonatkozólag hangzottak el vélemények pro és kontra.

A szekció dolgozatainak rangsorolása: I. Szabó Judit IV. évf. terv-mat. és Szép Katalin III. népgazd. terv, megosztva, II. díjat a zsűri nem adott ki. III. Füstös László III. népgazd. terv, IV. Papp Ilona III. népgazd. terv.

AZ EGYES SEKCIÓK ELNÖKEI

VEGÉRDJÉNYESI:

Maltrókonómiai szekció: I. Németh Miklós tanár A. V. évf. II. Kulesár Dezső IV. évf. elméleti, II. Reszeji László III. évf. ipar (megosztva), III. Szűcs József IV. évf. agrár, Németh György III. évf. belker., és Tardos Kázmér IV. évf. belker. (megosztva). Idegen nyelv I. Szabó Sándor III. tanár A. II. Dvorzsánszki Zsigmond III. külker. III. Bánlaci György IV. nemzetközi és Kőlecs Lajos IV. külker. (megosztva).

Statisztikai szekció: I. Árus E. — Filipko M. — Kálmán E. — Király T. — Mester E. — Sidó Zs. — Sipos M. II. Sági Gábor III. évf. ipar, III. Bizleri I. — Guba M. — Fliszár J. Különdi: Ábrahám Á. — Lukács E. — Pilinyi I. — Németh Gy.

Filozófia és tudományos szociológia szekció: I. Radics Ágnes IV. évf. elméleti, II. Fehér Alajos IV. évf. agrár., III. Áru László II. tanár A

I. évfolyam Különdi: Hernádi János, Mohai Gy., Vértes Á. Különdi: Löblin János — Pártos Gyula.

Írták: Borsi György, Késedi Ferenc, Konecz Gábor, Zsembery Ágnes.

A KISZ végrehajtó bizottság március 23-án az egyetemi küldötttervezet dokumentumait és szervezési kérdéseit, valamint a szovjet építőbörök részvevőinek névsorát vitatta meg.

Egyetemünk vezetősége a tavalyihoz hasonlóan az idén is jutalomban részesíti azokat, akik a KÖZGAZDÁSZ terjesztésében kiemelkedően jó munkát végeztek. Jutalmat kaptak: Gömöri Éva, Hatala Éva, Kéri Jánosné, Pogány Ágnes, Sztankovics Győzőné, Zselyonka Edit. Gratulálunk!

Vitát megszakítani nem szerencsés dolog — ezzel tisztában vagyunk. A „Kitérés” című filmről folytatott véleményeserét mégis következő számunkban zárjuk, mert egyetemi életünk fontos eseményeiről kötelességünk beszámolni, hogy a vitázók írásai számára nem maradt hely. Szerzők és olvasók elnézését kérjük.

H. F. kinyilatkoztatása

— avagy egyesek „forradalmisága”

Az általános kar küldöttgyűlésén különös „elméleti fejtegetést” hallhattak a megjelentek. Köztudott dolog, hogy a népgazd. terv szakon belül „érdekes beállítottságú” csoportok is tevékenykednek, de Hercegh Ferenc IV. évf. elméleti szakos hallgató felszólalása döbbenetet és felháborodást váltott ki jónéhányunkból. Sajnos többen nem fordítottak vagy fordítanak kellő figyelmet az ilyen jellegű problémákra, és ez súlyos hiba, mert mint kiderült a szavazások, sok „Hercegh Ferenc” van karunkon, s őket lebecsülni hiba lenne.

Felszólalása kezdetén Hercegh bizonyos problémák elméleti megközelítését ígerte. Pár mondata után azonban kiderült, hogy ő az „elmélet” fogalmát teljesen eredeti(?) módon alkalmazza. Beszédében ugyanis októtor, lekezelő hangon szólt hallgatóitársairól, sértegette egyetemünk párt- és KISZ-vezetést. El kell azonban ismerni, hogy Hercegh ügyes ember. Megemlíttett néhány valós problémát (de ezekhez nem kell elméleti megközelítés, mert köztudott gyakorlati problémák), másrészt használta a „varázsszót”. Az „elmélet” kifejezés ugyanis máigkor erővel bír nálunk. Bármilyen tartalmú gondolatok elé helyezve azt „tudományos” rangra emeli, legyen az tartalmilag zagyva vagy hangjában lekezelő, flegma.

Nézzük meg konkrétan, miről és hogyan oktatott ki bennünket Hercegh? „Elmagyarázta”, hogy egyetemünkön különböző származású hallgatók vannak (ez valójában hosszú kutatómunkát igénylő feladat). A hallgatókból származásuk szerint két nagy csoportot alkotott: a munkás-paraszt származású és értelmiségi származású hallgatók csoportjait. A két nagy csoportot további 2–2 alcsoportra osztotta. Minderre azért volt szüksége, mert véleménye szerint az értelmiségi származású diákok helyzetét előnyben vannak társakkal szemben. Ez igaz, de milyenek az alcsoportjai? A két értelmiségi alcsoport közül az egyiket talán „közömbös értelmiségnek” nevezhetnénk, mivel ők helyzeti előnyükbe belyugodtak, s általában közömbösek a társadalmi problémák iránt. Nem úgy a másik csoport — mondja Hercegh. — Ők a társadalom megváltoztatásért folytatott harc jelenlegi, illetve jövőbeli elharcosai. Előnyös helyzetüket, amelyet „elburokratizálódott társadalmunk” (hm!) teremtett meg számukra, tarthatatlannak és nyomasztónak találják. Harcuk a bürokratizmus és az előnyök felszámolása ellen irányul. A munkásosztályt állítólag szoros kapcsolatban állnak — Hercegh elmondotta, kb. 17 éves korában határozta el, hogy a munkásosztályt zászlóvivője lesz. Ez igen, ezt nevezem székfoglaló elhatározásnak! (Az elhatározás elég egyoldalú.)

De ne feledkezzünk meg a munkás-paraszt származású fiatalok hercegh-i osztályozásáról sem. Itt az egyik alcsoport — az osztályozás szerint — a szürke tömeg, a plebs, a másik, az „értelmesebbek”, pedig a „mamelukok” alcsoportját képezik. Hogy miért mamelukok? Hercegh szerint azért mert ez a réteg saját partikuláris előnyeit szem előtt tartva „behódol” a pártvezetésnek és a pártvezetés őket használja fel Herceghék ellen. Egy-két dolog ebből az osztályozásból azonnal kiderül. Férjassan bevallom, máig sem tudtam ebben az osztályozásban a tudományos igény nyomait megtalálni. De azért valamit mégis „újított”, a hegeli hármasság helyett alkalmazta a „hercegh-i kettőséget”. Nem sok sikerrel, mert amennyiben arra akart utalni, hogy vannak karrieristák, akkor igaz van, de azt egyszerűbben is ki lehetett volna mondani. Másrészt, amennyiben azt állítja, hogy karrieristák csak a munkás-paraszt származásúak között vannak, akkor állítása enyhén szólva nem igaz.

Továbbá miért nem gondolja, hogy a munkás-paraszt származású diákok között a „plebs” és karrierista jelleműek mellett más jelleműek is vannak? Mert vannak és ez nem szorul magyarázatra. Továbbá érthetően, hogy kiket tart „nem értelmesnek” Hercegh az egyetemisták között?

Egy kérdésre még most sem tudnék válaszolni. Amennyiben Hercegh Ferencnek ilyen véleménye van munkás-paraszt származású diáktársairól, akik a munkásosztály és a parasztság új generációjának legértelmesebb tagjai, akkor miért akar ezen osztályok zászlóvivője lenni? Remélem, nem azért, mert a zászlótartót mindenki látja? No és még egy kérdés. Ha a helyzet valóban olyan, ahogy barátunk állítja, akkor ezt a közömbös mameluk tömeget egy kis csoport a maga szellemi fölényével nem tudná uralni a demokratizmus lép-le alatt? Kinek lenne jó az a helyzet? A munkásságnak semmisséte sem.

Mindenkinek megvan a maga keresztje, s szeretném, ha megértenék Hercegh Ferenc lelkivilágát. Egyik mondatában — egy kérdésre válaszul — elpanaszolta, ő nem tudja elképzelni, hogy rajta kívül mások is tudnak gondolkodni! Az élet azonban, mint tudjuk „kegyetlen” és mindig ráébreszti a valóságra Herceghet. Milyen szörnyű igazságtalanság!

Pár kérdés erejéig még visszatérnék az osztályozással kapcsolatos problémákra. Abban egyetérték velem, hogy az értelmiségi származású hallgatók előnyvel, sőt jelentős előnnyel indulnak. De az más kérdés, meddig tart az előny? Gyakorlati példák mutatják, hogy 2–3 év elengedő az előny behozására! Másik kérdés az lenne, hogy azok a végső soron „bürokratikus” származású hallgatók miért gondolják, vagy mi miért higgyük, hogy ők a „bürokratikus” rétegnek csak előnyét (plusz tudás), de hátrányát (szemléletmód stb.) nem hozták magukkal? A munkásosztály problémáit miért ismerik jobban, mint az onnan jövő hallgatók?

Befejezésül a cikk elejére utalnék. Több figyelmet ezekre a problémákra — egyesek „forradalmiságára”! Hogy akad követője a fenti koncepciónak, híven tükröződött a küldöttgyűlési szavazáson. A küldöttek többsége azonban elhatározta magát ettől a koncepciótól.

Figyelni és segíteni kell továbbra is azok harcát, akik a népgazd. terv szakon belül a helyes álláspontot, a többséget képviselik!

Hardi László
II. évf. pénzügy

Ünnepség

A Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem tanácsa, pártbizottsága, valamint szakszervezeti tanácsa és KISZ-bizottsága 1971. április hó 1-én, csütörtök délelőtt 10 órakor az egyetem aulájában felszabadulásunk 26. évfordulója alkalmából ünnepséget rendez.

A Himnusz után dr. Gondi József egyetemi docens, a párt-végrehajtóbizottság tagja mond ünnepi beszédet. Az ünnepi műsorban közreműködik: az egyetem énekkara, tánckara, zenekara és irodalmi színpada.

A jelen a számítástechnikáé!

III. rész

Miért a számítástechnika?

A Számítástechnika c. folyóirat januári száma az egy hónap alatt megjelent fordítások és prospektusok címeit szép számmal sorolja fel. Izelőül a 24 címből: Az autóeladás optimalizálása számítógéppel a hannoveri Hanomag cégnél; Számítógéppel vezérelt diagnosztikus rendszer logikai áramkörök ellenőrzésére; Műszaki kísérletek vezérlése a Holdon PDP-10 típusú számítógéppel; Vállalati szimulációs modellek; Alkatrész-nyilvántartási rendszer az optimális rendelési mennyiségek meghatározására... A jegyzékben a számítógépek két csoportja számára egyaránt találunk feladatokat. Az optimális rendelési mennyiségek meghatározásának tipikusan gazdasági jellegű kérdéseit digitális, azaz számjegyekkel dolgozó számítógépek választják meg, míg pl. a Hold-kísérletek irányítását analóg gépek (vagyis speciális folyamatszabályozó rendszerek) végzik.

A két géptípus érintőleges említése csupán azért nélkülözhetetlen e cikkben, mert segíthet szemhatárunkba fogni, hol mindenütt várható felbukkanása. Bár nem egyforma intenzitással tudnak helyet „törni” a tudomány, technika, gazdaság hármasszövetségében, a haladás lendülete oly erőteljessé vált, hogy számolnunk kell „mindkettőjük” érkezésével.

Az analóg gépek pl. egy automatikusan vezérelt erőmű vagy gyáregység „koponyáit”, irányítói, s számunkra egyelőre csak a megcsodált látványok közé tartozhatnak. Ha éles határ nem is húzható a kétféle géptípus felhasználási területe között, mégis inkább a digitális számítógépek lesznek „úttársaink” az elkövetkező évek gazdasági feladatainak mind tökéletesebb megfogalmazásához és megoldásához vezető legrövidebb úton. (Bár már folyóiratunk kísérletek hazánkban az Automatizálási Kutató Intézetben a műszaki-gazdasági „vezérlés” együttes, „kombinált” automatizálására is.)

A fejlett tőkés országok szakemberei már egyenesen a gazdasági „hadviselés” H-bombájának tartják a számítógépeket, s évtizedünkben — jóslatuk szerint — az elektronikus számítógépek használatának mértéke és hatékonysága dönt majd a gazdasági „létküzdőlemben”. Felvetéseik egy része bebizonyosodott: a számítógépek minőségi változást idézett elő úgy a vállalatok, mint a gazdaság nagyobb területeinek döntésmegvalósításában.

A konkurenciaharcokhoz segítségül hívott számítógépek azonban keserű „tréfiát” is üzentek a számukra teret követelő tudósokkal. Így pl. az Egyesült Államok kaliforniai egyetemén O. J. M. Smith professzor vezetésével az 1950-es évek elején számítógépen futtatják le az amerikai gazdaság modelljét, s az ismert zavaró tényezőkkal együtt vizsgálták viselkedését. O. Smith az eredmény alapján arra a megállapításra jutott, hogy a gazdasági rendszer rendkívül „állhatatlan”, periodikus ingadozásoknak kitett. S végül összegzőképpen leszögezte: „Nincs semmiféle eszköz a hasonló rendszerek stabilizálására”. A kaliforniai vizsgálatok csaknem egyidőben Keynes oly szívesen és sokat idézett teóriáját vetették alá kontrollnak — szintén számítógépen. A vizsgálat cáfolta Keynes optimista fejtegetését a teljes foglalkoztatottság biztosításának lehetőségéről a kapitalista állam szabályozó szerepének növekedésével. Az ábrázolt rendszer ingadozásait ugyanis elkerülhetetlennek és ciklikusnak bizonyították.

A magyar modell

Hazánkban az egész népgazdaság működésének leírására 1966-ban Kornai János és kutatócsoportja tett kísérletet. Szimulációs modelljük segítségével a jövedelem, ár, stb. változások hatásait, gazdasági következményeit lehet mérni. A hatalmas feladatot természetesen csak számítógépen tudták végrehajtani.

Iparági programot már az ötvenes évek végén dolgoztak ki magyar szakemberek, majd a szocialista országok közül elsőként — 1963-ban — szintén nálunk történt kísérlet egy öt éves terv előirányzatainak kiszámítására elektronikus számítógépen. A tervezéshez készített modellben a népgazdaságot 39 szektorra osztották, s a gépi programtól azt „követelték”, hogy egyetlen lényeges mutatójában se maradjon a hagyományos módszerrel készült terv mögött, sőt, ahol csak lehet az előnyösebb variációt válassza. A modellen kipróbálható, hogy a beruházási keret, a foglalkoztatottság, a fogyasztási alap stb. változása hogyan gyűrűzik végig az egész népgazdaságon, s milyen következményekkel jár.

Szinte már hétköznapi ténynek tűnik, hogy a gazdasági mozgás — mivel mindig pénzmozgás kíséri, s így a mérhetőség kritériuma kielégíthető — számítógépek segítségével, gyorsan és pontosan követhető. Szinte belát-

hatatlan azonban az a terület, amelyet fantáziánk számára szabadított fel pl. a társadalmi mozgások, emberi reakciók mérése. Bár ezek az elképzelések még valóban csupán a hipotézisek birodalmába tartoznak, a logikai nyelv megközelíthetővé tette magának a gondolatnak a realizálását. Egy-egy gazdasági döntés társadalmi, politikai „hatás-vizsgálata”, maguknak a társadalmi mozgásoknak valószínű modelljezése, a számítógépek elterjedése után kerülhetett ki a fantazmagóriák bűvköréből, s hozta közelebb ennek az oly kevésbé ismert mechanizmusrendszernek a feltárhatóságát.

Esettanulmány — vállalati játék

Ma még kuriózum az ún. vállalati játékokban megkísérelt magatartás-vizsgálat gazdasági és igazgatási feladatok közösségben való megoldásánál. Ezek a játékok érinthetik ugyan a szociológia, ill. pszichológia területét, fő célkitűzésük azonban a gazdasági döntések kockázatmentes „tanulásának”, gyakorlásának biztosítása marad. A vállalati játékokban az esettanulmányoktól eltérően állandóan új vezetési feladatokat kell hozni, melyek módosítják a döntési feltételeket is, vagyis visszahatnak a vállalatot ill. egy részét szimuláló modellre. Az esettanulmányokban egyszerű probléma vetődik fel, amely a döntéssel meg is oldódik, míg a játékokban a döntések nyomán folyamatosan módosuló gazdasági környezetben kell dönteni. A gazdasági vezetés oktatására kialakított kétféle módszer az információmennyiség feldolgozásához nem igényel feltétlenül számítógépet, azonban mindkettőnél minőségi különbséget jelenthet a gépek bevonása.

A gazdasági döntések gépi nyelvre „fordítását” a többi területen alkalmazott valószínűségi és statisztikai programozási módszer azonban nem oldhatta meg. A gazdasági elhatározások ugyanis többnyire egyszerűek, így itt a nagy számok törvénye nem érvényesül. A programozásban keletkezett „rést” a játékelmélet segítségével töltik ki, mellyel az egyszerű folyamatok is leírhatók a gép számára. Ezzel vált lehetővé a gazdasági vezetés gyakorlatához közel álló játékok (a játékelmélettel csak névazonosság, s nem a közös tartalom kapcsolata) megalkotása. A „játékosok” a vállalati döntések egy meghatározott részét tartalmazó szimulációs modell keretében hozzák ún. kísérleti és tévedési döntéseiket, s nem egy adott helyzetben törekszenek az optimális stratégia kialakítására (mint az esettanulmányoknál).

A vállalati játékok felkészítik a vezetőket pl. a hosszú és rövidlejáratú tervek egyeztetésére, jövőbeli ismeretlen és véletlen tényezők előrelátására, hatások beclslésére stb. A játék „tárgya” lehet egy vállalat, iparág, a piaci folyamatok stb. A vezetőképző intézeteknél vannak játékok úgy az optimális rendelési mennyiség formulájának gyakorlására, mint a minőség javítására, van ún. marketing játék, szervezeti koordinációs játék is.

Kitörés — realisan

Nem véletlenül időztünk ilyen hosszan a számítástechnikával, csupán közvetve érintkező gazdasági „döntésgyakorlatoknál”. Az egyetlen képzésben elvett alkalmazott esettanulmányok kedvező fogadtatást biztosítottak a vállalati játékoknak, kis számuk miatt azonban még nem bizonyíthatják nélkülözhetetlenségét. Egy régen óhajtott eszköz, módszer kér ugyanis bebocsátást a lendő gazdasági vezetők gyorsabb „kiképzése” érdekében. A gyakorlati „tapasztalatok” megszerzése — ha némileg „stilizált” formában is, de már az oktatás idején kézzelfogható közelségbe kerül. Elérhetővé vált, hogy a szerzett tudás melletti kamatoztatható is legyen. A „kockázatmentes játékok” mind szélesebb körű bevonása egyetlen oktatásunkba a fiatal diplomások „kitörésének” — melletti célbajutásának, hasznosításának esélyeit növelni. A képzés „irám-tartása” a számítástechnika fogadásának létfeltétele.

A számítástechnika „értése”, ismeretanyagának, alkalmazásának felismerése és használata pedig a fiatal közgazdászok számára részben egy még fel nem térképezett tehát „el nem foglalt” területet nyit meg. A vállalatok ügyvitelének gépesítése már „könyörtelenül” megkövetelte a szervezethez és a szakszerűséghez. Fokozott hatással jelentkeznek ezek a követelmények pl. a termelési modellek alkalmazásakor. A szemléleti „átörést” és a számítástechnika mind szélesebb gazdasági alkalmazásával lehetővé váló kontrollt azonban csak jól képzett szakemberek képesek a megfelelő intenzitással hasznosítani.

A fiatal tudomány redlissá teheti a fiatal szakemberek természetes „kitörési” vágyát, s rátermettségük bizonyítását. E záró gondolatok inspirálták a cikk megírását.

Izgalmas témák

A tudományos szocializmus tanszék által kezdeményezett speciálkollégiumok beindultak. A KÖZGAZDÁSZ hasábjain szeretnénk folyamatos tájékoztatást adni mindhárom szekció munkájáról, az ott elhangzott érdekesebb előadásokról, vitákról. Ebben a számban az „értelmiség” és a „nyugat-európai diákmozgalmak” témaköréből tartott bevezető és később ugyanzena témákról folytatódó előadásokról írunk. A harmadik kollégium, a „Szocialista demokrácia kérdései” címmel, az előadó Pozsgai elvtárs elfoglaltsága miatt csak később indul, úgyhogy erre következő számunkban térünk ki részletesen.

NEGYSZEMKÖZT AZ ÉRTELMSÉGGEL

Az értelmiségről, e rétegről kapcsolatos kérdésekről itt-ott már sokat hallottunk, olvashattunk, de a problémák módszeres, tudományos igényű elemzésével nem igen volt módunk eziddig találkozni. Az erre a kollégiumra jelentkezők valószínűleg nem bánták meg választásukat. Szabolcs Ottó történész — a szeminárium vezetője — az egyetlen ma hazánkban, aki az értelmiség kérdéseivel átfogóan foglalkozik. Eddig két érdekes előadásból saját kutatásai eredményeiről is képet kaphatunk.

A foglalkozások első részében történetileg áttekinthetjük az értelmiség fejlődését kialakulásától századunk elejéig.

A középkori értelmiség nem tekinthető azonosnak a mai értelemben vett értelmiséggel. Nem értelmiségi munkából élt; egyházi vagy feudális földbirtokos volt. A modern értelmiség a kapitalizmus születésével egyidőben jött létre. Ez a réteg már szellemi munkájából élt, anyagilag nem volt független.

A magyar értelmiség kialakulása sok szempontból sajátos, eltérő az általános fejlődési úttól. Itt az elszegényedett nemesek kezdett jórészt értelmiségi jellegű munkával foglalkozni. E rétegnek derogált a polgárrá válás — köztisztviselővé vált. Így modern értelmiség helyett hazánkban egy olyan réteg alakult ki, amely magában hordta, személyekben konzerválta a feudalizmus maradványait. (Igen érdekes volt pl. összehasonlítani a balkáni országok és hazánk e téren való különbségét. Ott az igen hosszú török uralom után — a nemesség kipusztulása miatt — az értelmiség közvetlenül a parasztságból jött létre. Magyarországon ez csak több csatornán, több nemzedéken át sikerülhetett.)

Sajnálatos volt a magyar helyzet az 1920-as években is. — Az ország egyharmadára zúdult a trianon előtti értelmiség nagy része így óriásira nőtt az értelmiségi munkanélküliség száma, a szellemi proletáriátus alakult ki, s ez a réteg később szembe került a rendszerrel.

Az előadások utáni vitában az értelmiség fogalmát próbáltuk körülhatárolni. Továbbiakban is izgalmas vitatéma lesz azt hiszem az, hogy ki tartozik ma az értelmiségi fogalmába; mi okozza a vidéki értelmiség nagyfokú kispolgári, olykor dzsentri életmódra áhítózo hajlamát; a volvoizmust és általánosan mik azok a körülhatárolható, az értelmiségi réteg mivoltából fakadó problémák, amelyekkel szembe kell nézni.

NYUGAT-EURÓPAI DIÁKMOZGALMAK

A tanszék másik speciálkollégiumán Schiffer Péter, tanárszéki munkatárs tartott előadást a nyugat-európai diákmozgalmakról.

A téma — kitudulni pontként — felveti az ifjúság és az osztályharc, illetve az ifjúság és a társadalom viszonyának kérdését. Ez Nyugat-Európában akut belső problémaként jelentkezett az utóbbi években. Nálunk a látottak ereje az, ami felkeltette irántuk az érdeklődést. Feltáratlan és napjainkban is aktív, létező probl. émaszállító az ifjúság mozgalma nyugaton.

Történelmi előzményei nélkül nem érthető, nem elemezhető helyesen. Marx és Engels alig foglalkoztak az ifjúsággal. Nem kiemelten, hanem mellékesen, a kapitalizmust érintő problémákkal kapcsolatban említették meg az ifjúság nyomorúságos helyzetét (pl. Engels: A munkásosztály helyzete Angliában.)

Az ifjúsággal először — 1920 körül Lenin kezdett alaposabban foglalkozni.

elnulviányok között. Rosz az egyetemek felszerelése, a tananyag merev struktúrája, felszakember képzése folyik a vizsgakövetelmények lehetetlenek, az elhelyezkedés korlátozott.

A végzetek már nem válnak automatikusan kivételezett értelmiségiekké, helyzetük egyre inkább hasonlít a munkásokéhoz. Ekkor kezd egyre inkább hódítani az egzisztencialista filozófia, a „magányos farkasok”, az önmagukba fordulás számtalan változásával. A diákság erjedésének másik tudati-politikai háttere, hogy kiábrándulnak a hidegháborúkból, nem akarnak elpusztulni, amikor lehetne gazdag béke is.

Ehhez a magatartáshoz sok ideológia párosul. Marcuse alaptevétele, hogy a diákság a forradalom igazi támasza az elpolgárosodó munkásokkal szemben, mert az ifjúság nem integrált réteg, nem érdekük az egydimenziós fogyasztói társadalom megtartása. Marcuse tehát leválasztja az ifjúságot mindenhonnan és szembeállítja a többi osztállyal.

A diákmozgalmak így rendkívül színesek, hevesek. Fel lehet még vetni a mozgalommal kapcsolatban az életkor, a ciklikusság problémáját, a munkaspártok állásfoglalását velük szemben, stb. A következő előadások során mindezeket egy-egy ország viszonylatában konkrétan megvizsgálják majd a hallgatók.

Koncz Gábor—Szabó László

Az építőtáborokról

Ha még nem jelentkeztetek volna hazai építőtáborba, e héten pótolhatjátok a mulasztást.

A KISZ-vb főleg elsőéves fiúkra számít július 11-től 24-ig és július 25-től aug. 7-ig, hogy 20. ill. 15 fős csoportokban Tatán az E 5-ös út melletti megépítésében kivégek részeitek.

Fiúk, reméljük, hogy vállalkozó kedvetek nem marad el a lányokétól. Ők ugyanis — a várakozásnak megfelelően — nyolcvanban szedik majd a gyümölcsöt Balatonaligán augusztus 8—21 között.

S hogy külföldi építőtáborba is akartok menni? Erre is van lehetőség, mert azok terminusait a hazai táborokhoz alkalmazkodva állapították meg, vagyis a lányok júliusban, a fiúk pedig augusztusban vehetnek részt külföldi építőmunkában. A fenti lehetőségekről Várkonyi József, a külügyi bizottság vezetője legközelebbi számunkban ad tájékoztatást.

A Fehérvári úton — folytatjuk

971. április 4-től 10-ig megrendezendő táborunkban egyéves munkát zárunk le. Amit 1970-ben Saigótarjában megkezdtünk a 200 vidéki, munkás-paraszti származású, akkor harmadikos középiskolással, azt most némi változtatással és lemorzsolódással ugyan, szintén ezekkel a középiskolásokkal fejezzük be.

A tábor április 4-én, vasárnap este kezdődik, ünnepélyes megnyitással. Helye: Fehérvári út 159., a MŰM 32. sz. Szakmunkástanuló Intézete. Április 5-én, hétfőn reggel 8 órától azután napi 7—8 órában „üzemünk”. Naponta 3—4 óra matematikából, 2—3 óra történelemből, ill. politikai gazdaságtanból szeminárium, ezenkívül naponta másfél órában általános politikai kérdések, „előadás”, ill. szeminárium.

A tábor tematikája már elkészült. Őt témakört dolgoz fel mind a négy tárgyból. A tematikát az illető tanszékkel, ill. az oktatói KISZ-alapszerv segítségével készítették el tanulmányi csoportjaink. A táborban átfogóbb témaköröket dolgozunk fel, mivel az évközi levelezéseink inkább a középiskolások tanrendjének megfelelő volt és maga a levelezés sem adott alkalmat nagylétegetű témák feldolgozására.

A táborban kb. 180 középiskolási diák és 44 egyetemista, előadó, szem. vezető vesz részt.

A tavalyi csoportbeosztás me marad. Néhány, tavaly rendszeresen dolgozó, most ne-

gyedéves diák azonban vizsgát miatt nem tud eljönni. Helyettük másokat hívtunk meg, úgy, hogy együtt van a garda. A tábor kezdetéig kész lesz nagy büszkeségünk: a 240 oldalas Politikai Gazdaságtan Jegyzet, amelyet a középiskolásoknak a bekapcsolódás első pillanatától az egyetemre való felvételi vizsgáig rendelkezésre bocsátunk. A jegyzetet mi készítettük, akik dolgoztak vele, komoly dicséretet érdemelnek.

Néhány szót még a táborról:

Hétfőn, április 5-én este kötetlen program, beszélgetés az egyetemisták és középiskolások között az egyetemről. A későbbiekben színháztalogatás, városnézés is lesz. „Záróbüli” rendezünk a Cyclonnal, majd jutalmazás, és szombaton reggel Gondi elvtárs tájékoztatója szerepel programunkban a felvételi vizsgarendszerről, az elsőévesek helyéről, lehetőségeiről az egyetemen.

A táborba meghívjuk egyetemünk állami párt- és KISZ-vezetőségét, az MSZMP KB-tól, a KISZ KB-tól, a Művelődésügyi Minisztériumból és a Budapesti KISZ Bizottságtól vendégeket.

Még egy-két „simítás” és jöhet a tábor — amelyet mindnyájan izgalommal várunk.

Gubcsi Tibor

Studium Generale diákvezetője

Közgazdász-bál?!

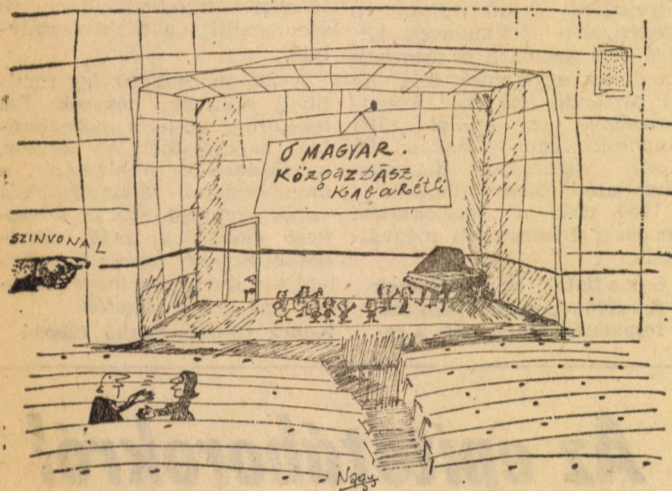
A bál simán, a szokásos hangerővel kezdődött. Egyelőre még sokan kerestek valakit, — aki megtalálta, az eldugott sarkot indult foglalni. Ez évek óta bevált hagyomány. Tíz óra felé egy kis fennakadás volt a ruhatárnál, de a rendezők gyorsan segítettek.

A klubban takaros asztalok várták az arra érdemeiket. Két rendezőgardista jóvoltából általában valóban a kis táblán jelzett vendégek ültek ezekhez az asztalokhoz. Tizenegy után sajnos, az ülőalkalmatosságok megelevenedtek, és saját maguk választották meg terüket! Az aulában könnyebb volt a helyzet, mivel ott nagyobb hely állt rendelkezésre az ugráláshoz. Bár a lábam más véleményen van erről! De ne személyeskedjünk! Aki pedig megirigyel a zenekar hangerejét, az az „étterem menzán” bizonyíthatott. Igaz, egyes énekesek nem arattak osztatlan sikert. A melegtől, zsirszagtól és a „nézd meg, hova ülsz!” el-

helyrerázódhatott a táncparketten, vagy egyéb labilis helyen, s egy ásitás kísérletében megállapíthatta, hogy: „na, ennek is vége van!” Sokkal több jót nemigen mondhatott. De miért?! Ezzel a kérdéssel fordítsuk komolyra a szót!

Kétségtelen, hogy volt valamilyen bál, egy rossz anyagi körülmények közt levő középiskola farsangi „bulija” szintjén. Bár valószínű, hogy ennek keretén belül is lett volna valami egyedi vonás, ötletes sajátosság! Hogy a mi bálunk milől volt közgazdász, azt nem tudom! Talán attól, hogy elég rosszul sikerült?! S ezt a következtetést nemcsak azok vonták le, akik évek óta hangoztatják, hogy rendezzük bálunkat egy „jobb helyen” — hanem azok is, akik az elmúlt évek folyamán viszonylag jól szórakoztak e rangtalan rendezvényen.

Mert emlékszem olyan dolgokra, mint szépségki-rálynő-választás, nevetetőkabaré, jó rendezés, jó hangulat... dícsérő szó.

tekintve néhányan egész jó hangulatba kerültek itt. Az üvegek számából is ítélve.

Közben egy-két „csintalan lurkó” az egri várnak nézte az egyetemet, s az állványokon keresztül jogtalan előnyökhöz akart „be”-jutni.

Hála az építők előrelátásának, ez nem sikerült! Ugyanis az állványok nem azért vannak, hogy azon járkáljanak, — s főleg ki-be —, hanem csak úgy. Ezalatt az épületben mindenki várta a nagyágyút — a kabarét.

Bát ez el is sült! Mint ahogy a százéves viccek a vizes puskaporral.

A műsorban volt minden, ami nem idevaló egy közgazdász-kabaréra. Ezért nem esoda, ha néhányan fűtyöst játszottak, vagy egyszerűen felálltak és elmentek. Ezzel a kabaréval mindenki csalódott mindenben!

Illetve, aki szerencsés csillagzat alatt született, az nem csalódott abban, akivel visszahúzódtott abba a bizonyos sarkba, és mérgében elő sem lépett hajnalig. Az arcokról azt lehetett leolvasni, mint „Marsaille után”. Erre inni kellett valamit!

Aki így döntött, az hajnalra

Ha nem is mind egyszerre! Persze, a kabaré volt mindennek a teteje!

Komolyan el kellene gondolkozni azon, hogy a mi bálunknak is rangot szerezzünk, más egyetemeken hasonló rendezvényei között! Valószínű, hogy a siker egyik legfontosabb eleme a pozitívumokból összeállt hagyomány, amelyet a rendezőknek mindenkor be kell építeniük a bál műsorába; akár az egyetemen, akár a házon kívül kívánunk közösen szórakozni!

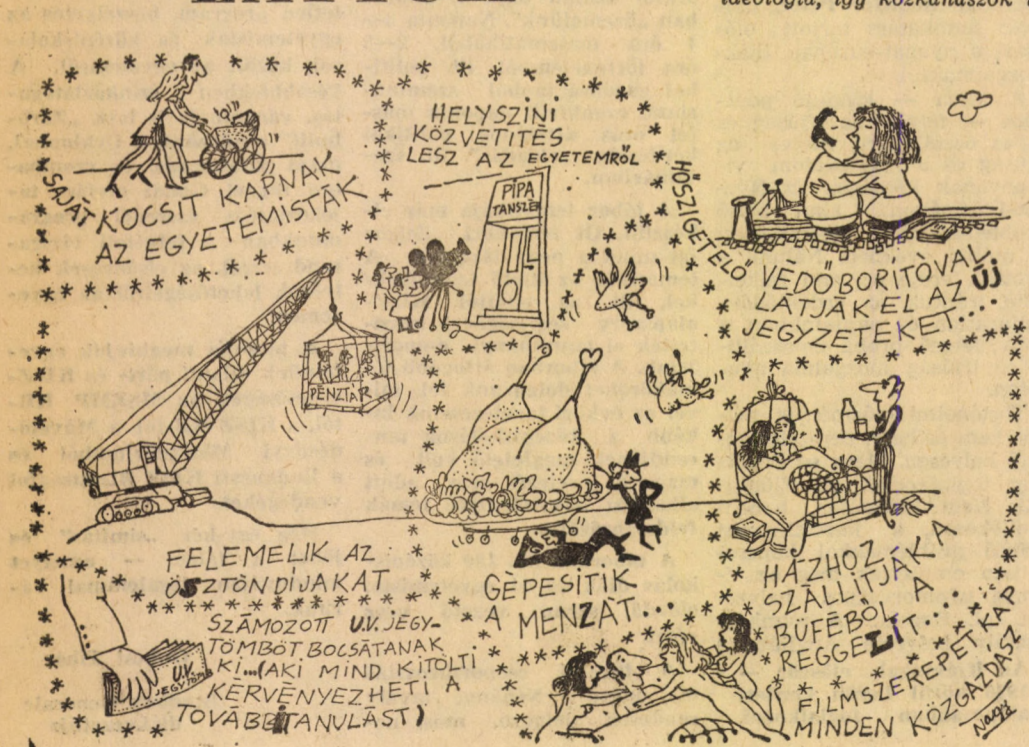
S hogy a bál jelzője a jövőben valóban funkcionáljon, ahhoz az egyetemünkön folyó kultúr munka minden területén többlet kell tenni!

Vagy hogy igen korlátolt az anyagi bázis egy kulturáltabb, igényesebben szervezett bál megrendezéséhez?! Talán ezen is lehetne segíteni, ha az egyetemen mindenki szívügyének tekintené, hogy az ifjú és még ifjabb közgazdászok az év egy napján legalább olyan körülmények közt szórakozhassanak, mint amilyet a többi felsőoktatási intézmény biztosít hallgatói számára!

Ezt igénylik a tanárok, diákok, az egyetem volt hallgatói egyaránt!

TORMAI LÁSZLÓ

LÁTTUK

Amit a KÖZGAZDÁSZ-bál kabaremsorából kihagytak. — Jónak ez a büntetése?

LUJZA ÉS JENŐ

LUJZA: — Te Jenő, az első- és másodéves tananyagok nagyon kopottak?
 JENŐ: — De Lujza! Ezt miből gondold?
 LUJZA: — Azt írja a KÖZGAZDÁSZ, hogy az első- és másodéves tananyagokkal alig van probléma, legfeljebb megjelenési. Mondd Jenő, miért nem adnak azok a tananyagok megjelenésre? Talán kevés ösztöndíjat kapnak?
 JENŐ: — De Lujza! A jegyzetek megjelenésének időpontjáról van ott szó!
 LUJZA: — Ja... és mondd Jenő, ha baj van a jegyzet-ellátással, akkor miért nem parkosítják az egyetemet?
 JENŐ: — Miért kellene parkosítani az egyetemet, Lujza?!
 LUJZA: — Mert az írja a DOMÁNY, hogy az állandó jegyzethiány a vizsgák előtt számottevően rontja a légkört, és a közérzetet. Jenő, ha parkosítanák az egyetemet, biztosan tisztább lenne a levegő a vizsgaidőszakban.
 JENŐ: — Ugyan, Lujza, nem erről van itt szó!
 LUJZA: — Legalább néhány fát ültetnének...
 JENŐ: — Az kéne, csak! Van itt elég fa! Csak győzzünk vizsgázni!
 LUJZA: — Mondd Jenő, én úgyé jóindulatú vagyok?
 JENŐ: — Te?! Lujza, ezt miből gondold?
 LUJZA: — Mert, ha arra a sok üvémra gondolok, mindig az jut eszembe, hogy azért, csak megsúztam ezt a félévet.
 JENŐ: — Miért leszel te ettől jóindulatú, Lujza?
 LUJZA: — Azt írja a KÖZGAZDÁSZ, hogy aki a hibákat nézve nem látja az eredményt, az biztosan el sem hiszi, hogy rosszindulatú. Én elhiszem, hogy jóindulatú vagyok.
 JENŐ: — Persze Lujza, csak kevesebbet kérdeznél.
 LUJZA: — Miért, a Bakonyi is sokat kérdezett, mégsem lett ideges a Lajos.
 JENŐ: — Miféle Lajos?
 LUJZA: — Hát a kultúrosztály új vezetője.
 JENŐ: — Az Lajos bácsi!
 LUJZA: — Hát a Bakonyi is tegezte, pedig az fiatalabb is nálam.
 JENŐ: — Tegezni lehet, de azért ő is Lajos bácsinak szólította.
 LUJZA: — Érdekes, a rektort meg senki sem tegezi, mégsem Kálmán bácsi. Biztos azért, mert ő csak fél embereket nevel...?
 JENŐ: — De Lujza!!! Fél embereket?!!
 LUJZA: — Igen. Azt írja a KÖZGAZDÁSZ, hogy az egyetem egész embereket nevel, ehhez pedig a szakmai műveltség mellett, szükség van az általános műveltségre is. Mondd Jenő, a közgazdasági műveltség, miért nem tartozik az általános műveltség-be?
 JENŐ: — Mert még nem Szabó Kálmán a kultúrosztály vezetője.
 LUJZA: — És mondd Jenő, hogyan olvashatom én objektívítással Szabó Kálmán nyilatkozatát a KÖZGAZDÁSZBAN?
 JENŐ: — Sehogy, Lujza, a vélemény mindig szubjektív.
 LUJZA: — Azt írja Laphat Eva, hogy reméli, olyan objektívítással fogjuk olvasni a nyilatkozatot, amilyennel ő igyekszik lejegyezni.
 JENŐ: — Lujza, gyere, csókolj meg!
 LUJZA: — Mi van veled, Jenő?
 JENŐ: — Rájöttem: nem is vagy te olyan buta, Lujza. (VÉGE) Halász Géza

HALLOTTUK...

A Duna bal partján, egy kies falucska kellős közepén vagyunk. Az épület, melyben Schneider Kázmér elvtárs fogad, meglehetősen kopottas. Látszik rajta az idő vasfoga. Korábban ez volt a községi finác lakása, ma itt van a Marx szava Tsz irodája. A folyosón festékszag terjeng. Az ablak előtt tyúkok kotkodácsolnak. Schneider elvtárs a szövetséget munkájáról beszél.

— A mi tsz-ünk főleg kanászokat foglalkoztat. A régi tőkés rendszerben ezek egyénileg dolgozó kanászok voltak, most azonban változott az ideológia, így közkanászok vi-

gyáznak a nép sertéseire. Van ezenkívül veteményesünk is, itt babot, borsót, és uborkafákat nevelünk. Fontosnak tartjuk a műtrágyázást, eddig főleg pétiót használtunk, most viszont koncentráltan, egy hónap alatt juttatjuk a tápanyagot a termőtalajba. Eddig a paszuly jórészt elpusztult a koncentráltól, de a többi növény bírja. Ugy gondolom, ezzel, valamint a fejtrágyázással sikerült majd terméseregményeinket javítani.

— Azt hallottam, reformot is végrehajtottak...
 — Igen, a jobb eredmény érdekében egymás mellé vettük a salátát, a kukoricát és a jegenyét. És csak egy év után ültetjük szét őket. Azóta a salátának kétféle méter szára van, de szépen lombosodik a kukorica is.
 — És az állattenyésztés?
 — Istállóhidnyal kiüzdünk. De a múlt évben a Makarenko majorban átépítettünk egy vendégfogadót. Azóta a közkanászok sokkal kulturáltabb körülmények között vigyázhatnak a malacokra.
 — Távolati tervek?
 — Melléküzemként létesítünk egy számitóközpontot. Itt kanászaink elsajátíthatják az optimális sertésfialtatás módszereit. Eddig ugyanis az öreg Feri bácsi fiatalokat, de ő nyugdíjba megy. Veszünk egy úrhajót is, hogy minek, egyelőre nem tudom, legfeljebb ott keltetjük majd a csibéket. További reformot nem tervezünk. A közkanászok már így is panaszoknak...
 Megköszöntem az interjút, a kapu előtt még visszafordultam búcsút inteni, aztán átstem egy deszkán. — bors —

Hol a kölyök?

— Jó napot, emberek! De sokan vannak itt. Mint a zárszámadáson. S mivel bolondították ide kendekeket? Csak nem az új tárggyal, amiből nincs jegyzet? Mármint a szexológára gondolok. Hetente egy alkalommal testközelen az összes évfolyam számára egyszerre. Aki nem fér a terembe, az otthon gyakorol. Ha van anyag. Különben mindig. Van maguk közt olyan, aki ismerős ezen az egyetemen? Mert hogy a fiamat keresem. Amikor utoljára láttam, szőke volt, no, meg hasonlított az anyjára. Azóta nem tudom. Itt tömik a fejét valami markeccoló ágazaton. Féltém is ezért! A megyei Harsonában olyan furcsa dolgokat olvas az ember.
 — Azért talán még megismerem. Hoztam egy kis házait, tán nem veti meg. A menzán kosztol, aztán nem biztos, hogy megismeri a hurkát meg a kolbászt. Persze, lehetséges, mert azt írta, hogy jól van. Meg hogy megjelent néhány új jegyzet Kétszázból kijön. De az se baj, ha többet küldünk! Gyakran fr, hála a sok jegyzetnek! Csak az a baj, hogy régen láttuk. Jó lenne nyakoncsípni a kölyköt. Bár nem tudom egészen biztosan, hogy jó helyen járok-e. Küldött pár évvel ezelőtt egy fényképet az egyetemről, s ahogy így elnézem, hasonló. Ez a sok állvány!
 — Elnézést, a fiamat keresem. Nem tudja véletlenül...?
 — Hányad éves?
 — Várjon csak!... Tavaly volt másodikos, akkor most valószínűleg harmadikos.
 — Hmm. Valószínűleg, valószínűleg, normális eloszlás.
 — Mi baja?!!
 — Nézze, bátyám, tőlem éppen lehet harmadikos! Nálunk a valószínűség útjai kiszámíthatatlanok! Megnézheti a táblán. Egyesek még mindig ott lógnak. Különben ilyenkor általában előadások vannak.
 — Na, és melyik teremben keressem?
 — Hü-de bonyolult! Adjon már valami tanácsot, mert úgy állok itt, mint egy lábjeget!
 — Szobrozzon a Marxnál, hátha arra megy!
 — Hé, várjon! Nem értet-

tem...!!! Izé, jó napot! A fiamat keresem. Okos gyerek.
 — Mit mondott, hogy okost?
 — Van esze a csibésznek!
 — Igen, rémlik valami...
 — Kérem, ez a gyerek már kisebb korában sok olyan dolgot tudott, amiket a jegyzeteiben olvastam! Meglátja, még sokra fogja vinni! Kimehet a piacra, ha végez. Kutatni. A sógorom azt kérdi, hogy miből fog megélni, ha csak kutat. Azt hol lehet eladni? Mondtam neki, hogy ne féltesse a közgazdászokat! Tudnak azok olyan dolgokat, hogyha egy kis részüket tudná, hát... Majdnem mind egyikenk mellékeltem van. Ahol harmad- meg negyedsorban dolgoztatik. Mint a mi híres melléküzemünk. A Kék fényben is beszéltek róla, pedig az nagy szó!
 — Igen, igen...
 — Nem tudom, hol keressem!? A kollégiumból elküldtek, hogy nincs ott. Mondtam, hogy megvárom. Azt felelték, ez nem biztonságos. Ez az esős idő! Ki tudja, mire számíthatnak. A falak. Kértek, hogy addig menjek, amíg nyílik az ajtó. Különben ítéletnapig ott ragadok. Így azután bolyongok.
 — Sajnálom...
 — Halló, kislány... nem ismeri ezt a fiatalembert!? Itt a fényképe!
 — Jaj, dehogynem! A Ducit!
 — A duci?!
 — A férjem.
 — A férje?!
 — Már több mint egy éve. Mit akar tőle?!
 — Hát hogy az apja vagyok! Ha láthatnám...?!
 — Sajnos, most lehetetlen! A gyereket dajkálja.
 — A gyereket?!
 — A kis Ducit.
 — Csipjen meg! A feleségem azt fogja hinni, hogy a kocsmában voltam!
 — Semmi baj! Nyáron ügy-is lemezyünk magukhoz. Majd kibóvíttjuk a házat. Már mindent megbeszéltünk.
 — És miből élnek?
 — Szeretjük egymást!
 — Abból hogy lehet megélni?! Vagy ilyen hasznos dolgot is tanítanak ezen az egyetemen?! Ki gondolná?! Hé, hova rohansz?!
 — Beeszenetek... Csokolom a mamát!
 — Jaj, mit mondok otthon?! Hol ez a kölyök?!!

T. L.

ÁPRILIS 1-ÉN

Illetékes helyen felhatalmazták a Közkanászt az alábbiak közlésére:

A Matematika tanszék legutóbbi értekezletén döntés született, miszerint a Tanszék szótárából törlik az „elégtelen” szót. Ennek megfelelően a legrosszabb jegy a Mat. Tanszéken ezentúl a kettes lesz.

A Statisztika Tanszék is csatlakozni kíván a mozgalomhoz...

A vizsgaidőszak minden karon és szakon a hallgatók kívánságának megfelelően lesz az eddig előírtnál hosszabb vagy rövidebb.

Rövidítési kérelemről idáig nem érkezett jelentés...

A rektori szoba előtt találtak egy treff bubit. Tulajdonosa átveheti a rektorán, minden nap három és öt között. Nem fogják kirúgni...

B. Gy.

A Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem lapja
 Megjelenik kéthetenként a tanulmányi időszak alatt
 FELELŐS SZERKESZTO:
 KINCSES GYÖRGY
 Szerkesztőség: Budapest, IX., Dimitrov tér 8.
 Telefon: 188-850/138
 Felelős kiadó: Csollány Ferenc
 Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
 Készül a Szikra Lanyomdában